

TRONG CHỢ PHIÊN

XÃ XỆ : Ô, đẹp thế này mà xong rồi lại phá đi!

LÝ TOÉT : Mấy khi phá! Họ đề sang năm lụt
nữa lại làm chợ phiên nữa.

TRONG SỔ NÀY **THẺ LỆ MỘT**
CUỘC THI MỜI LÀ

VÀ CHUYỆN BÁCH THỦ
của RITG

Nhà thuốc LÊ HUY PHÁCH HANOI-TONKIN

Lê Huy Phách là một nhà thuốc có danh tiếng và được tin nhiệm nhất xứ Bắc. Bất cứ bệnh gì khó khăn nguy hiểm đến đâu dùng thuốc Lê-Huy-Phách đều mau khỏi cả.

Lê-Huy-Phách là một nhà thuốc có học học, — đã làm được nhiều cuốn sách có giá trị, nhất là cuốn Nam Nữ Bảo Toàn đã được Hàn Lâm viện Khoa-học bên Pháp (Académie des sciences) công nhận và các báo chí Tây Nam khuyến khích (Nam nữ bảo toàn đã in lần thứ hai, giá Op.60 — ở xa gửi thêm Op.20 làm cước gửi (tức cả Op.80) — gửi mandat hoặc tem thư cũng được. — gửi « Tinh hoa giao nhân » hết Op.95).

Sách biểu không — « Bảo Vệ Gia Đình » là một bộ sách viết công phu, gồm có 6 quyển: 1er) Bệnh huyết: nói rõ những nguyên bệnh vì đâu mà có? — 2e) Hai bộ máy sinh dục: nói những bệnh thuộc về huyết của đàn bà, những bệnh về khí của đàn ông — 3e) Tiểu nhi kinh giản: những bệnh cam, sởi... của trẻ — 4e) Phong tình can bệnh nói rõ những bệnh phong tình — 5e) Ngũ lao can bệnh: các bệnh ho, khái huyết, sởi, xuyến, sủc, lao... 6e) Bài trừ mục thống: các bệnh ở mắt...

Giải thích rõ ràng từng bệnh một — cách phòng bệnh, cách chữa bệnh thực rất hoàn toàn — từ xưa đến nay chưa từng nhà thuốc nào viết được. Hỏi xin tại nhà thuốc hoặc các đại lý ở xa gửi Op.95 tem về nhà thuốc làm tiền cước.

Lưỡng nghi bổ thận

đã chữa khỏi hàng vạn người có bệnh ở thận

Thuốc này bảo chế rất công phu, có vị phải ngâm phơi hàng tháng để lấy phương-khí; có vị phải chôn xuống đất dùng 100 ngày để lấy thổ-khí. Thuốc này làm toàn bằng những vị thuốc làm cho thận bộ được sinh khí có tinh, và đặc nhất là vị hải-câu-thần. Thần là cơ quan hệ trọng cho sự sinh dục đàn ông. Thần suy sinh nhiều chứng làm kém đường sinh dục.

Bại thận: đau lưng, vàng đầu, rụng tóc, ù tai, mờ mắt, tiểu tiện vàng, trong bất thường, thời thường mỗi mốt.

Di-tinh: Khí cường dương, không cử lực nào, tinh-khí không kiên được mà tiết ra.

Mộng-tinh: Mơ ngủ thấy đàn bà tinh khí cũng ra.

Hoạt-tinh: Tinh khí không kiên, khí giao hợp/tinh khí ra mau quá. **Tinh-khí bất sa nhập tử-cung:** Tinh khí loãng, ra rì rì, không bảo vào tử-cung.

Liệt-dương: Gân đàn bà mà dương không cương được.

Sau khi khỏi bệnh phong tình, đau lưng, rụng tóc, chảy nước mắt ướt quai đầu.

Có các bệnh nói trên, dùng « Lưỡng nghi bổ thận » số 20 của Lê-Huy-Phách đều khỏi cả. Giá 1-p.00 mỗi hộp.

Thuốc này đã kinh nghiệm nhiều năm, chữa khỏi hàng vạn vạn người có bệnh ở thận

Lậu, Giang mai

Uống thuốc Lê-huy-Phách khỏi ngay

Thuốc năm 1935 số 70 giá Op.60 (thuốc Lậu) khỏi rất mau các bệnh Lậu mọi mốt: tức, búi, tái rai, sưng bàng quang, ra mủ nhiều, ùi, vàng, xanh. Lậu chuyên trị mủ số 10 giá Op.50 — bệnh lậu kinh niên, thường hàng ngày vẫn ra mủ. Hoặc bệnh phát đi phải tại 2, 3 lần, đã chữa chạy đủ các thứ thuốc, tiêm đủ các thứ thuốc, mà mủ vẫn còn, dù nhiều dù ít, uống « Lậu mủ » số 10 của Lê-Huy-Phách nhất định hết mủ ngay. Thuốc này hay lắm si dưng cũng khỏi.

Giang-mai số 18 giá 1p.00: Lê-loại quy đầu, mọc mào gà, hoa khế, phẩy khắp người, lên hạch lên sỏi, đau xương đau lỵ, mới mọc bay đã đau, nặng bay nhẹ, uống Giang-mai số 18 của Lê-huy-Phách khỏi hẳn. **Trung-trung số 12, giá Op.80** Lậu, Giang-mai chữa tuyệt mọi, tiến tiến trong đục bất thường, có đày, có căn, mới nhói ở trong đường đi tiện. Ăn đồ, uống rượu, thức khuya, làm việc nhọc mệt bình như lịnh phục phạt Qui-đầu vớt, đồ, bấp thì rứt, ngoài da thường mọc những mụn nhỏ sặc đỏ mà ngứa. Ăn ngũ không đều hòa, thần thể đau mỏi, rụng tóc, mờ mắt, ù tai, đau lưng, hoặc đi-tiểu, mộng tinh.

Công Truật-trung số 12 này lấy từ bộ Ngũ-lang số 22 giá 1p.00, các bệnh khỏi hết, hồi hồi thêm sự khỏe.

Hai thứ thuốc này ai dùng qua đều khen ngợi. Cả đến người Tây, người Tàu đều có thư cảm ơn, và công nhận là một thứ thứ thuốc hay nhất, không có thứ thuốc nào bằng!

Vạn Năng Linh Bỏ

Thứ thuốc này rất hay, bỏ cho các cơ thể người ta rất mau chóng. « Di tha tinh huyết », « bỏ ngũ tinh huyết » nghĩa là lấy tinh huyết khác đem bồi bổ cho tinh huyết người ta, tức là thứ thuốc này dùng những cơ thể của loài vật như: gân lợn, óc heo, tim lợn, óc lợn... Các thứ ấy chế hóa rồi hợp vào các vị thảo mộc rất quý... làm thành thứ thuốc Vạn-năng-linh-bỏ này. Thuốc này đã kinh-nghiệm nhiều năm. Ai dùng cũng rất lấy làm kỳ ý. Đến nay trăm phần được cả trăm, chúng tôi mới đem phát hành thứ thuốc này để giúp anh em các giới thêm phần sức khỏe. Ở thế-kỷ thứ 20 này, (tôn tinh thần, ham vật chất, điên-khí thịnh). Nên đời này, ít người tuổi thọ bằng đời xưa thì cơ - nơi thương nhân ngoài công dễ làm, không những thế mà lại còn tìm óc cạnh tranh... biết bao nhiều cơ - nó làm hại sức khỏe của chúng ta... Bởi thế phải có thứ thuốc Vạn-năng-linh-bỏ này giúp đỡ anh em các giới thêm phần sức khỏe. Dùng thuốc này thần linh, tráng kiện, phần khí thịnh, thêm trí khôn, tăng trí nhớ, làm việc lâu mệt, an ngon ngủ yên, khỏe mạnh hơn, tăng thêm tuổi thọ... Làm việc quá sức, tư lực quá đuối thì lại dễ mắc bệnh về 4 tinh thần: người lom hem, hao mòn sức khỏe. Về 4 tinh thần, tinh thần hơi hoảng, dần dần, hay đánh giấc ngủ... tìm quên thất thố... Nạn cơ mọi khó, các cụ già sức lực yếu, dùng thuốc Vạn-năng-linh-bỏ này bồi bổ sức khỏe rất mau chóng, khôi phục như người trẻ, bồi bổ lại sức khỏe mới sinh ra, bất cứ già trẻ, ốm, bệnh, đau ốm, tàn bệnh, đàn bà có thai, trong người mỗi mốt, dùng thuốc này công hiệu lạ lùng, sức khỏe thấy ngay, giá Op.15.0.

Đàn-bà bất điều kinh

Hàng kinh chỉ lên tháng hai xuống tháng 4 hoặc 2, 3 tháng mới hành kinh một lần, hay bất điều 2, 3 lần trong một tháng, mà sắc huyết tím, nhạt, đen, ít kèm huyết khối, nước kinh bất điều. Kinh đã không điều còn sinh nhiều cục, vàng đen, ù tai, mờ mắt, xương sống và khớp kinh, có khi đau bụng nơi hơn nữa!

Điều-kinh-chúng ngày số 80 giá 1.500: Dùng dùng cho các bà đã có chồng mà mắc bệnh bất điều. Dùng thuốc này đã điều kinh, lại mau có thai.

Điều-kinh-bổ-huyết số 24 giá 1.500: Dùng dùng cho các cô, dùng thuốc này kinh nguyệt điều hơn, da da thêm thịt, khỏe mạnh luôn luôn.

Bỏ phế trừ lao

Phổi là cơ quan rất hệ trọng, luôn luôn thở hút, không thể nghỉ được một phút nào, từ những khi thở hít không đều, nông phổi, lực hơi, lực ngực, phải tìm biện để phòng cho phổi được đều hòa. Phổi yếu sinh ra những bệnh khàn, thiếu, sủc, xuyến, khạc huyết, lao, sủc, rất là nguy hiểm!

Thuốc bỏ phế trừ lao Lê-huy-Phách số 89 giá hộp lớn 1p.00, hộp nhỏ Op.60 là một thứ thuốc chữa các bệnh ở phổi mau khỏi lắm. Bất cứ già trẻ, lớn bé có các bệnh ở phổi dùng thuốc bỏ phế trừ lao này khỏi ngay. **Công hiệu của thuốc này:** Khỏi bệnh khàn, huyết, khạc huyết (khạc nhớt ra máu) — Khỏi bệnh xuyến, sủc (khò thở, tắc hơi) — Khỏi bệnh hư khàn — Khỏi bệnh ho đờm — Khỏi bệnh ho gà — Phòng trừ các bệnh lao phổi.

Nhà thuốc LÊ-HUY-PHÁCH — Hanoi, Tonkin

(1er Janvier 1938 nhà thuốc Lê-huy-phách sẽ dọn lên 19 Boulevard Gia-long và 40 boulevard Rollandes Hanoi)
 ĐẠI-LY CÁC NƠI : Hải-phong : Nam-tân, 100 Bonnal. Nam-dinh : Việt-long, 28 Rue Champeaux. Thái-binh : Minh-đức, 97 Jules Piguet. Hải-duong : Phú-vân, 3 phố Kho Bắc. Ninh-binh : Ich-tri, 41 Rue du Marché. Bac-ninh : Vinh-Sinh, 164 phố Tiền-An. Hong-yang : Hoàng-đạo-Quỳ, 5 Théâtres. Yên-bay : Thiên-sinh đường, 11 Av. de la Gare. Cao-bằng : Lum-đức-Vy, 24 Gallieni. Phú-lý : Việt-Dân, 11 Rue Principale. Sơn-tây : Phó-Lương, 8 Amiral Courbet. Lạng-son, Lý xuân Quý 10 bis rue du Sel. Thanh-hóa : Thái-Lai, 6 GrandRue. Vinh : Sinh-Huy, 59 Phố Ga. Huế : Văn-Hòa, 29 Paul Bert. Qui-nhơn : Trần-Nam nam đường phố Quảng-Ngãi : Lộ Hương route Coloniale, Falfoo : Châu-Liên, 238 Post japonais. Pnom Penh : Huyoh-Trí, 15 Rue Obier. Kampot : Bazar Song-Đông, Thatkhet : Maison Chung-Ky và khắp các tỉnh ở Nam-kỳ đều có đại-lý cả...
 Tổng đại lý tại Mĩ Thọ : NAM CƯỜNG THU LẬ

ÔNG LỤC LỘ — Ta nên lo xa, nghĩ đến việc dựng bia sang năm đi thôi.

VIỆC SỬA ĐỔI THUẾ THÂN

Đã có lần tôi bàn đến thuế thân, một thứ thuế phân phối công lý một cách sỗ sàng và chỉ còn sống sót lại ở những nước bán khai. Đã có lần tôi bàn nên bỏ thứ thuế bất công ấy, lấy thuế huê lợi thay vào, hoặc chia thuế thân ra làm nhiều hạng để đi dần đến thuế huê lợi.

Những ý tưởng giản dị đó nay đã đến ngày thực hành.

Ở trong Nam, hội đồng quân hạt, nghe lời ông thống đốc Pagès, đã quyết định đem thi hành thuế huê lợi. Quyết định một cách gay go, sau một cuộc thảo luận kịch liệt: mười hai phiếu chuẩn y đối với tám phiếu phản đối.

Nhưng một điều đáng chú ý, là những ông hội đồng người Nam phân đồng đã bỏ phiếu ủng hộ. Một thái độ đáng khen, và nhất là đáng làm gương cho các ông nghị viên dân biểu miền Bắc.

Các ông này đã làm cho dân chúng ngạc nhiên. Ngạc nhiên và nổi giận. Nhất là khi ta đã biết trong tờ trình của ủy ban, được đại đa số duyệt y, các ông ấy cũng theo người, theo ông thống sứ Châtel, công nhận một cách rõ ràng rằng chỉ có thuế huê lợi là hợp với công lý.

Tương đã biết như vậy, các ông không thể bàn đến việc lập thuế huê lợi được, thì các ông cũng phải có hết sức đặt các hạng thuế thân làm sao cho nó có tính cách thuế huê lợi mới là

hợp lý. Mà muốn thế, tưởng các ông cũng biết chút đỉnh về kinh tế học, bày ra nhiều hạng thuế thân theo lối lũy tiến, để một ngày kia, một ngày gần đây, thuế thân có thể đổi một cách nhẹ nhàng ra thuế huê lợi được.

Nhưng mà không. Các ông dân biểu quý báu của ta đã không quên ngại tự phản đối mình một cách cay chua. Các ông đã bỏ họ giữ lại cái tình cách « thuế người » như giữ một lọ cổ, và đã bôn xia bỏ những người phong lưu.

Các ông đã xin chia người đóng thuế thân ra làm ba hạng.

Hạng thứ nhất — gồm có những điền chủ có mười mẫu trở lên, những địa chủ ở các thành phố trả 25\$00 thuế thô trạch trở lên, những nhà buôn trả 20\$00 bạc thuế môn bài trở lên, những viên chức nhà nước mỗi năm ăn lương từ 1.200\$00 trở lên. . . (13\$50)

Hạng thứ hai — gồm những điền chủ có dưới mười mẫu, địa chủ trả dưới 25\$00 thuế thô trạch, nhà buôn trả dưới 20\$00 thuế môn bài và các người làm công ăn lương từ 1800\$00 đến 1.200\$00. . . (2\$50)

Hạng thứ ba — gồm những người không có đất, làm thợ, làm công nhật, cu li, những người làm công ăn lương dưới 1800\$00 và những người làm tiểu kỹ nghệ trong làng. . . (1\$00)

Thế rồi, làm được cái kỹ công ấy, các ông tự khen là đi tới công lý trong việc đóng thuế và

nhất là giản dị. Một điều mà các ông quên là có một cách giản dị hơn: cứ để nguyên như cũ. 2\$50 một người.

Thực ra, đặt ba hạng thuế như các ông vẫn là một việc bất công. Một người có vạn mẫu ruộng với một người có mười mẫu, mà các ông bắt chịu chung 13\$50 thuế thì các ông không thể nào cho thế là sự ưc đối với người có vạn mẫu được. Một người có một sào ruộng, các ông bắt chịu 2\$50 như một người có chín mẫu mà các ông cho là hợp công lý thì các ông thật đã coi công lý như một cái bánh dẻo, khuôn theo hình nỡ cũng được.

Đó là không kể hạng cùng đinh mà các ông cũng bắt trả thuế một đồng như người khác, hạng này theo công lý, được miễn thuế hay đóng độ 0\$50 là cũng mới phải.

Đem so sánh bản dự án của các ông với bản dự án của chính phủ, ai ai cũng công nhận rằng bản dự án của chính phủ hợp công lý hơn nhiều, tuy còn có điều khuyết điểm.

Theo bản dự án ấy, thuế thân chia ra làm sáu hạng: ngoài phủ: 200p.00, hạng nhất 50p.00, hạng nhì 25p.00, hạng ba 10p.00, hạng tư 2p.00 và hạng năm 1p.00. Như vậy, một người có 5, 10 mẫu ruộng liệt vào hạng ba và trả 10p.00 thuế, còn một người 50, 100 mẫu trả 50p.00: một cái tình nhân con to cho ta biết rằng người có 5, 10 mẫu trả thuế nặng gấp đôi người có 50, 100 mẫu.

Đúng lý ra, thì cần phải trái lại, vì hạng tiền tư sản ít huê lợi cần phải trả ít thuế hơn. Một bản dự án đã có lợi cho nhà giàu như vậy, nghĩa là đã có lợi cho các ông dân biểu, mà các ông dân biểu còn bắt thì các ông lạ thật.

Các ông viện lẽ rằng một người đại diện chủ phải trả 200p. thuế, tức là phải trả gấp 80 lần số tiền thuế bây giờ, thì khác nhau xa quá. Nhưng cái đó không lấy gì làm khó hiểu: các ông đại diện chủ đã hưởng cái chế độ hiện hành nhiều rồi; đáng lẽ các ông ấy phải trả thuế từ lâu mới phải.

Dầu sao, các ông cũng thắng được một phần, vì chính phủ đã định hạ từ 200p. xuống 50p. cho các ông nhà giàu mà các ông đã bênh vực một cách quá sốt sắng.

Theo ý chúng tôi, việc hạ xuống như vậy là một việc rất không nên làm. Vì nó chỉ sinh ra thiệt thòi cho các nhà tiểu điền chủ, tiểu thương mại, tiểu kỹ nghệ và những người làm công lương ít mà thôi? Trái lại, nó sẽ lợi cho hạng nhà giàu.

Vậy chúng tôi yêu cầu chính phủ cứ để nguyên số 200p. đã định và sửa đổi thêm bản dự án cho hợp công lý hơn: 1) lập ra nhiều hạng thuế thân hơn, thì dù 12 hạng; 2) đánh thuế tăng hạng theo lối lũy tiến chứ không theo lối lũy tiến thật lùi; thì dụ người có 10 mẫu phải trả một số tiền thuế nhỏ gấp 15, 20 số tiền

Hoàng Đạo

(Xem trang sau)

MỘT CUỘC THI RẤT MỚI LẠ và MỘT MỤC GIẢI TRÍ MỚI của « NGÀY NAY »

HỘI ĐỒNG THÀNH PHỐ

THÀNH NÀY là mùa hội đồng.
Vi vậy Hội đồng thành phố Hà-nội đã họp để bàn về nhiều vấn đề quan trọng.

Quan trọng nhất là vấn đề tăng các thứ thuế để sang năm quỹ có thêm 241.729p.00 đánh cao thuế xe tay; đánh thuế cư trú; đánh thuế ô-tô vận tải và ô-tô hàng cư trú, nghĩa là ô-tô hàng chỉ chạy qua phố để đến đỗ lại một chỗ nào; đánh thuế nước. Nhất là một chương trình vĩ đại để mới tiền trong đây túi dân.

Mà để làm gì? Để lấy thêm đời xếp tầng, để tăng số tiền dùng vào việc trồng hoa lên 56000p, và để làm nhiều việc khác ích lợi phần nhiều cũng gần giống như vậy cả.

Thấy vậy, hội viên Annam phản đối. Nhưng họ là số ít, nên các ông hội viên Tây và ông Đốc lý đều coi khinh lời can thiệp của họ, cõng mạnh cừ lần lại.

Các ông hội viên tây toàn là đại biểu cho các nhà phong phú, họ bênh vực quyền lợi cho bọn này là lẽ tự nhiên lắm. Chỉ có quyền lợi của đa số nhân dân Hà-thành, dân Annam là bị uơ trồn, bấp bẹp một cách hằng hái, vì đa số ấy lại có rất ít đại biểu.

Đó là một sự bất công, không thể để vậy mãi được. Cần phải mưu một cuộc cải cách có thể đem ít công lý đến soi sáng chút đỉnh hội đồng thành phố; là tăng số hội viên ta lên ngang với số hội viên tây. Đó là một sự cải cách khẩn yếu, chính phủ cần phải lưu ý làm ngay, nếu thành thực muốn giữ tay cứu những quyền

Việc sửa đổi thuế thân

(Tiếp theo trang trên)
thuế của một người có 100 mẫu; chính phủ đang đề ý, là sự cải cách thuế thân không phải là để làm đôi tiền cho công quỹ, mà là để đi đến sự công bằng trong việc sửa thuế; vậy chính phủ trong việc tính toán, cần phải bỏ cái ý nghĩa nhân sự cải cách mà đánh thuế thêm mới là phải nhé.

Và một điều nữa, mà chính phủ và nhân dân cần phải luôn luôn nghĩ đến, là sự cải cách đương dự định chỉ là một bước trên con đường công lý. Mục đích, không lúc nào ta nên quên, là đi tới thuế huê lợi.

Là vì, ai ai cũng đồng thanh tuyên bố như vậy, chỉ có thuế huê lợi mới công bằng. Ông thống sứ Châtel cũng nhận là thế, nhưng nói rằng ở tình thế này, đặt thuế huê lợi chưa hợp thời; Bắc-kỳ còn là một xứ mới quá. Ông Thống đốc Pages thì coi thuế huê lợi là hợp thời và đã sắp đem thì hành ở trong Nam; ở lệ vì miền Nam nước ta không mới bằng miền Bắc đấy.

Nếu vậy, thì ta cũng nên mong trong ít lâu nữa, miền Bắc sẽ hóa ra cũ như miền Nam... về mặt sửa thuế.

Hoàng Đạo

TUẦN LỄ MỘT

lợi của số đông bị hi sinh cho một ít thừa phong lưu.

CƠ QUAN CHO VAY THỐC

NGOÀI việc kiến sửa đổi thuế thân, ông Thống-sứ Châtel còn có một ý kiến đáng khen, là theo gương xứ Hòa Lan ở Java, định mở những cơ quan cho vay thốc gạo.

Các cơ quan ấy, hành động riêng ở các làng, do công quỹ các làng mua thóc tích lại. Hễ khi một nhà nông ở trong làng cần đến thóc, hoặc để ăn chớ cho tới vụ sau, thì có thể đến kho thóc ấy mà vay, hạn đến mùa gặt thì sẽ trả bằng thóc, cả gốc lẫn lãi.

Các cơ quan ấy cũng tương tự như những nhà « Bàng thốc gạo » cũ để cho các người nghèo nhà quê vay thóc được nhẹ lãi và cứu dân quê thoát khỏi những tay cho đất lãi nặng.

Ý kiến hay, nhưng trong sự thực hành cần phải đề dặt. Nhất là phải tìm phương kế thoát lý những nhà Bàng ấy khỏi tay kẻ cường hào ở thôn quê lúc nào cũng muốn cơ vét tiền công để riêng mình hưởng.

Muốn vậy, không gì bằng làm thế

nào cho các nhà nghèo ở thôn quê có cơ quan bênh vực quyền lợi họ và tổ cáo những sự lạm dụng trong việc cho vay thốc gạo. Nghĩa là không gì bằng cho dân quê quyền lập nông đoàn, và mưu việc giáo dục binh dân một cách nhanh chóng và hoàn toàn.

« NGÀY CHỦ NHẬT » CỦA NẠN DÂN

CÁC anh em thợ thuyền nghe tiếng gọi đi đến một ngày chủ nhật của nạn dân hưởng ứng rất nhiều song đến lý ý ngại. E ngại rằng cái lòng thương đồng bào và sự tổ lính đoàn kết với nông dân sẽ bị người cai trị có linh cách khước.

Anh em hiện nay ở trong một bầu không khí ngột ngạt nên công cuộc nào của anh em đều là công cuộc chỉ có ý nghĩa từ thiện, cũng đến tiền hành một cách rất khó khăn.

Nhưng thiết tưởng những sự khó khăn ấy, anh em chớ nên quên ngại. Trách lại, chúng tôi mong nó chỉ là một cơ để anh em phấn khởi hơn lên để dùng tay vào việc nghĩa. Anh em cứ đường hoàng đứng lên vực cứu các ông chủ cho phép từ chức « ngày chủ nhật », như vậy anh em cũng đã làm đủ bổn phận rồi.

Ý kiến « lễ chức ngày chủ nhật » của nạn dân, chúng tôi mong cả báo giới tán thành. Hiện giờ nhiều tờ báo, nhất là những tờ thiên về tả, đã hưởng ứng một cách nhiệt liệt. Đó là một triệu chứng đáng mừng cho anh em thợ thuyền, cho nạn dân đương đời rồi.

Có một điều ngại ngại, là đến hôm nay, chính phủ đã đình chỉ các việc từ thiện về nạn dân. Nhưng chúng tôi tưởng nghĩa cử của các anh em sẽ làm động lòng thương người của chính phủ, và chính phủ sẽ hoãn cải lệ kia để anh em có thể làm trọn được nghĩa vụ của mình.

Hoàng-Đạo

Đoàn Ánh Sáng đi phát chẩn

Hội đồng trị sự đoàn Ánh Sáng, họp ngày 15 November 1937, đã kiểm soát quá thiên của đoàn.

Số tiền của các vị hảo tâm gửi về nhờ đoàn đóng gạo giúp nạn dân, tính đến ngày nay, là 698p.40

Đã đóng gạo phát cho nạn dân huyện Lạng-Tài, ngày 3 Octobre 1937. . . 185p.84

Còn lại . . . 513p.60

Với số tiền còn lại, đoàn sẽ đóng gạo và giao ban từ thiện mang phân phát giúp đồng bào bị nạn hạt Bắc-Giang, vào ngày chủ nhật 21 Novembre sắp tới.

Nguyễn xuân Đào
Phó thư ký

Hội đồng trị sự tạm thời

Sổ vàng

Chúng tôi mới nhận được giấy của ông Đông-Nam-Mỹ chủ hiệu trồng rang ở số nhà 48 phố Quan Thánh Hanoi nhận làm « Tặng lương hội vện » đoàn Ánh Sáng.

Không những ông giúp tiền lai còn ký giấy nhận vào Ủy ban hàng động để làm việc cho đoàn.

Chúng tôi xin có lời cảm tạ ông Đông-Nam-Mỹ đã khuyến khích chúng tôi một cách rất nhiệt thành và mong rằng nhiều nhà hảo tâm sẽ noi theo gương ấy. Ánh Sáng

Giúp dân bị lụt

Anh em làm ở nhà máy Centrale S. E. E. M. J. Photiou ngân phiếu số 022.838.090 (20-10) 34p.00

Chúng tôi xin thay mặt nạn dân cảm ơn anh em.

HỘP THƯ

Một bạn ở miền Trung (chợ miền Nam), trong bức thư gửi cho tôi, có kèm theo một đồng bạc nhờ tôi đưa giúp hội ANH SÁNG. Tôi sợ ý không hiểu tên, và bức thư kèm theo tôi để lẫn mất trong đám giấy mà không thể tìm được. Vậy xin ông bạn hảo tâm đã gửi tiền, cho tôi biết tên. Thê-Lê

Ông Nguyễn Cương, Vũ Yên. — Đã nhận được ngân phiếu số 022.798.123. : 3p.80 của ông rồi.

TẶNG MỸ

Hệu thợ may

trích 5% tiền hàng trong hai tháng 10, 11 để giúp đoàn Ánh Sáng

SỐ MÙA XUÂN NĂM 1938

Số báo mùa Xuân năm 1938, chúng tôi sẽ hết sức làm cho đặc biệt, theo một thể rất rất mới, khác hẳn với các số mùa xuân các năm đã qua.

Chúng tôi yêu cầu các bạn đọc giúp vào số báo đó, hoặc gửi bài về, hoặc có sáng kiến gì hay cho biết chúng tôi rất hoan nghênh.

Chúng tôi muốn rằng số báo Mùa Xuân sẽ là một phần công cuộc của các bạn.

MƯỜI CUỘC THI (dáng giá hơn 200\$00)

- 1.) Thi truyện ngắn. — Giải nhất 12p.00 — Giải nhì 2 năm báo.
- 2.) Thi truyện vui — Giải nhất 7p.00 — Giải nhì 1 năm báo và các sách đáng giá 3p. Giải ba, tư, năm 1 năm báo.
- 3.) Thi văn vui — Giải nhất 8p.00 — Giải nhì các thứ sách của ĐỜI NAY đáng giá 3p.00 và 1 năm báo — Giải ba 1 năm báo.
- 4.) Thi câu đối — Giải nhất 1 năm báo và các thứ sách đáng giá 3p.00 — Giải nhì, ba 1 năm báo.
- 5.) Thi thơ khôi hài — Giải nhất 7p.00 — Giải nhì, ba, tư, 1 năm báo.
- 6.) Thi tranh khôi hài — Giải nhất 7p.00 — Giải nhì 1 năm báo và sách đáng giá 2p.00 — Giải ba, tư, năm, sáu 1 năm báo.
- 7.) Thi vui cười — Giải nhất 7p.00 — Giải nhì 1 năm báo và sách đáng giá 2p.00 — Giải ba, tư, năm, sáu : 1 năm báo.
- 8.) Thi thơ. — Giải nhất 7p.00 — Giải nhì 2 năm báo — Giải ba 1 năm báo.
- 9.) Thi những trò chơi giải trí — Các thứ bài toán, tương số khôi hài, những cách đố bài vui, những câu đố, những câu đố chơi vui trong nhà, v. v. bất cứ những trò chơi giải trí gì hay và mới. Giải nhất 10p.00 — Giải nhì 3p.00 — Các giải khác 1 năm báo.
- 10.) Thi bài trích, dịch (ở các báo hoàn cầu, bất cứ về mặt gì). — Giải nhất 7p.00 — Giải nhì 1 năm báo và sách đáng giá 3p.00. Giải ba, tư, năm : 1 năm báo.

Càng gửi sớm càng hay.

ĐẾN 10 JANVIER HẾT HẠN

Nếu dự, nhiều cuộc thi, viết riêng mỗi thứ vào một tờ giấy. Trên mỗi tờ giấy lại có chừa tên cho khỏi lẫn.

Những bài dự thi phải có liên-lạc đến Tết hay Mùa Xuân N. N.

NGƯỜI VÀ VIỆC

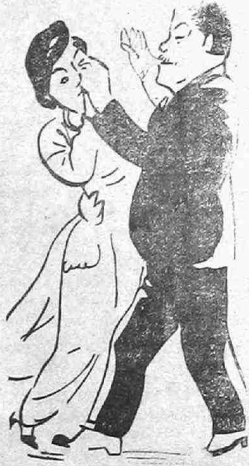
HANOI TẶNG THUẾ

HANOI tặng thuế là vì năm 1938 quỹ thành phố sẽ hết 241.729 đồng. Mà quỹ thành phố sẽ đi hụt một món tiền to như thế là vì năm ông hội đồng người Pháp vừa phát minh ra được những khoản chi tiêu mới lạ, cần thiết, cần thiết như cái bát sứ Tàu men giang tây bày trên óc chạm nội nhá đôi khéo.

Những món chi tiêu ấy là:
1) Đem hai người Pháp một trăm phần trăm thay vào hai người Pháp năm mươi phần trăm để trông coi việc thu thuế chợ Đồng Xuân. Việc ấy rất nên, vì lương hai người tây lại bằng nam chỉ có 1.900p, mà lương hai người Pháp lại những 3.000p.00. Có phải quỹ thành phố sẽ hụt bớt được 1.100p.00 không? Tặng từ 1.900 lên tới 3.000p, cũng là hiến được một bước khá dài. Sau này hai người Pháp có không hiểu tiếng Annam thì thành phố sẽ trả lương thêm hai viên thông ngôn nữa, số tiền chi tiêu càng tăng để mà tăng thuế chứ sao?

2) Lấy thêm tám người lính tuần cảnh tây. Ông Lê-Thang rõ khờ! Có phải vì là thành phố to rộng mà năm ông hội đồng Pháp của lấy thêm tám ông đội xếp tây đâu? Chỉ vì phương diện mỹ thuật thôi đấy chứ! Thành phố cần phải trang hoàng bằng những ông đội xếp tây.

KỶ PHÙNG DỊCH THU

ÔNG NGHỊ PHẠCH—Minh là rơ-rơ-ré-dáng-tặng duy bốp lại nhẩy với ca-va-li-e-rơ, hai người cũng là an-na-mít-tơ Gôm, khen thay ông Tây ông ấy cũng khéo tìm những cái tên...
CÓ GÁI NHẢY— Phải gió, ông nghị đầu lại có ông nghị thế! Em không ưa nói nhảm đâu.

3) Cũng với tám « bông hoa biết nói » ấy, thành phố cần phải có những bông hoa không biết nói nữa. Năm 1937 tiêu 41.000p. vào việc trồng cây tỉa hoa. Năm 1938 sẽ tăng lên 51.000p, nghĩa là thêm có 10.000p thôi. Thành phố nghĩ thế là chu đáo lắm đấy. Năm nay dân lụt đói rách, từ các nơi bỏ về Hà thành nhiều quá làm xấu mắt cả những phố đẹp đi, nên thành phố cần phải trang hoàng hơn lên để bù lại. Ước ao rằng sau này nếu có ai vì thuế nặng quá không trả được mà bỏ thành phố rồi đi nơi khác, thì thành phố sẽ dùng ngay nơi bỏ hoang ấy làm vườn hoa. Lâu dần, thành phố có thể trở nên một cái vườn hoa lớn... không nữa.

Nhĩ Linh

ÔNG NGHIỆN VÀ ÔNG BỔ THẬN

Một tờ báo kia về một đàn cừu. Ông Nghiên, nghị viên về hạt Phú thọ, thấy đàn cừu hao hao giống của ông nghị, người chân hao hao giống ông Thống sứ. Tức thì trong lòng nói lên một trận phong ba: nói nôm na là ông ấy nổi tam bành.

Ông bèn phân đối. Nhưng nếu ông ở trong viên hàng hồn đưng lên mặt sát người đã mặt sát viện, rồi như ông Salengro hỏi nào trong nghị viện Pháp, đem những chứng cứ sắc thực để tỏ ra rằng nghị viên không phải là cừu mà kẻ mặt sát là một kẻ bì bằng để mặt, thì không sao, vì làm như vậy, ông chỉ dùng quyền lợi về của một ông nghị hùng hồn.

Phiên một nói ông Nghiên năng nề lại không phải là một ông nghị hùng hồn. Có lẽ vì thế nên ông đưng lên xin viện yêu cầu ông Thống sứ đóng cửa tờ báo kia, để rửa mặt cho viện.

Nhưng mượn đến ông Thống sứ mới rửa được mặt, thì viện cũng chẳng rửa được gì. Mà viện đã xin tư do ngôn luận, nay lại muốn nhờ người để bắt nạt báo chí, thì e mặt viện rửa đã không sạch, lại còn bẩn thêm.

Vì vậy viện bác lời yêu cầu của ông nghị Nghiên.

Ông nghị Nghiên buồn. Buồn nên rồi ông Đỗ Thân, nghị viên, phủ hàm, đại biểu của viện cử đi Đại hội nghị kinh tế và lý tài, và đại biểu cho phái mỏng tay dài, đi chơi.

Hai ông đi chơi đến phủ Thống sứ. Rồi về. Ông nghị Phạm Tú nghị, hỏi:
— Việc xin đóng cửa báo viện đã xếp bỏ, hai ông còn lên Thống sứ làm gì, và lấy danh nghĩa gì mà lên đấy để trình bày về việc ấy?

Ông nghị phủ hàm Đỗ Thân cười tỉnh tỉnh trả lời: — Đó là việc riêng của tôi.

Ừ, việc riêng của ông ta hỏi làm gì? Biết đâu ông ta không lên phủ Thống sứ để hỏi chuyện mưa, nắng, hay là để ngồi đếm rận chơi? Cái

ông nghị Phạm Tú rõ lời thôi. Ông tưởng trong lúc viện họp, các ông nghị chỉ cần phải nghĩ đến việc công, lấy danh nghĩa đại biểu của nhân dân mà làm việc công đấy hẳn?

Nếu ông khờ thế, thì thật chưa đáng làm ông nghị. An-nam.

Song ông nghị Đỗ Thân đáng lẽ cũng phải cho biết đại khái việc ông lên ông Thống sứ là việc tư hay là việc công. Nếu chỉ là việc lên ngồi cầm mỏng tay thì được. Nhưng nếu là để xin đóng cửa báo, thì ông đã lạm dụng cái chức trách đại biểu của ông để làm một việc nhỏ nhen, không về vang gì cho ông, không về vang gì cho viện đ. n biểu và cũng không về vang gì cho người An-nam.

MỘT TẤN KỊCH

VIỆN dân biểu là một cái kho kích. Kích vui, buồn, xảy ra như cơn bão.

Trong số đó có một tấn kịch đáng để ý, là tấn kịch kiểm lâm.

Vai chính là ông chánh sở Lâm chính.

Ông nghị Bùi chất vấn ông về việc sở Kiểm lâm bán gỗ chống lộ cho các mỏ mà không bán cho người khác, thì ông trả lời:
— Chắc ông có lợi gì về việc ấy nên ông mới chất vấn như thế.

Rồi ông tiếp:
— Nhà nước phải giữ quyền lợi cho các mỏ.

Hay hay! ông chánh thật thà nhỉ. Ông nghị Bùi lại hỏi:
— Chúng tôi muốn biết sở Lâm chính mỗi năm cho phép các mỏ đốn bao nhiêu gỗ chống lộ.

Thì ông trả lời:
— Tôi không muốn trả lời câu hỏi ấy.

Nghị viên ôn ào:
— Ông không muốn trả lời thì mời ông về.

Tức thì ông cấp cấp, đứng dậy về.

Tấn kịch này rất nhiều ý nghĩa... vai ông chánh sở kiểm lâm đóng

rất khéo. Ta nên mong sang năm các ông chánh sở khác đều đóng khéo như thế. Lúc đó, ta sẽ thấy lắm chuyện hay.

Thị dụ:
Một ông nghị — Tôi muốn hỏi về việc đó.

Ông chánh sở lục ló — Tôi không muốn trả lời về việc ấy.

Hoặc:
Một ông nghị — Tôi muốn hỏi thuế năm nay thu liêm thế nào?

Ông chánh và n phòng — Chắc ông có lợi gì mới lục vấn lục vát thế? Tôi không muốn trả lời.

Như vậy, có phải là tiện việc biết bao: những ông chánh các công sở đã đỡ khỏi mất thì giờ hỏi han lời thôi.

Mà lại đỡ tốn nữa, viện chỉ cần họp đôi nửa ngày là xong cả công việc.

Hoàng Đạo

THIỆU... THÀNH THỰC

BÌNH phẩm bài diễn văn của ông Thiệu Sơn, Lẽta bảo ông ta thiếu chữ chứ không phải thiếu sơn. Khóeng đúng. Ông ta chỉ thiếu thành thực, nếu không thiếu tri thức.

Vì trong câu chuyện tiếp, khi ông Thiệu Sơn ghé thăm Ngày Nay tôi không hề nói với ông ta những lời mà ông ta đã đăng trên báo Mai.

Tôi chỉ nói:
— Tôi mệt quá. Nếu không bắt buộc phải làm việc, thì tôi sẽ nghỉ viết.

Tôi nói bắt buộc phải làm việc, vì hồng đưng không thể bỏ tờ báo mà nghỉ được. Chữ không khi nào tôi đem sự ăn sự sống vào việc viết văn. Viết văn là một việc, mà ăn sống lại là một việc. Chẳng ai vì ăn, vì sống mà chửi đầu vào làng văn bao giờ.

Ông Thiệu Sơn, muốn thiếu gì cứ thiếu, nhưng sự thành thực thì xin có dù cho.

Khái Hưng

NƯỚC HOA NGUYỄN CHẤT

HIỆU CON VOI

1 lq	3 grs	0p20	1 tá	2p00
1 lq	6 grs	0p30	1 tá	3p00
1 lq	20 grs	0p70	1 tá	7p00
1 lq	500 grs	3p80	1 kilô	16p00

PHÚC - LỢI

N° 1, Avenu Paul Doumer — HAIPHONG

Tchí-Long Thiên-Thành Quán-Hưng-Long Phúc-Thịnh Quảng-Hưng-Long Đồng-Xuân Phạm-hạ-Huyền	66, Rue des Paniers à Hanoi Phố Khái á NamĐinh Rue Sarraut á Vinh Rue Paul-Bert á Huế Marché á Tourane Rue Gio-Long á Quinhon 36, Rue Sabourain á Saigon
---	--

Một cuộc thi

« Văn là người » cổ nhân tày phượng dạy thế.
Ta cũng có câu tục ngữ ngữ một nghĩa na nà :
« Người làm sao (văn) báo hao làm vậy ». (Chữ văn chúng tôi thêm vào nhưng không hại gì).
Vậy văn có thực là người không ?
Muốn thí nghiệm điều đó, bạn đọc chỉ việc dự cuộc thi của chúng tôi:

Thi đoán văn

Chúng tôi tất cả bốn người cùng là người quen biết của bạn đọc : Thạch Lam, Thế Lữ, Hoàng Đạo và Khải Hưng, sẽ viết chung nhau một truyện ngắn... vừa (vì đang bồn kỳ mới hết).

Sẽ gặp thăm để phần thứ tự người viết trước người viết sau. Người bắt đầu sẽ chọn một câu chuyện mà mình thích, hoặc về ái tình, hoặc về lịch sử, hoặc về phóng sự, hoặc về gì tùy ý. Người thứ hai sẽ tiếp theo, và muốn xoay câu chuyện của người thứ nhất ra sao cũng tùy ý. Cứ thế cho tới người thứ tư.

Bạn đọc có thể sẽ phải tức cười về sự kết cấu vô nghĩnh của câu chuyện. Chẳng hạn người thứ nhất bắt đầu một câu chuyện tình thám, người thứ hai xoay ra câu chuyện ái tình, người thứ ba lại đưa đọc giả đi vòng quanh thế giới cũng nên.

Cổ nhiên chuyện sẽ là một câu chuyện xếp đặt có đầu có đuôi, có mạch lạc hẳn hoi, chứ không phải chuyện đầu Ngô mình Sở.

Xong bốn kỳ, bạn đọc nào muốn dự thì sẽ chỉ việc gửi về tòa báo cái bảng kê đoạn văn đối chiếu với tên tác giả, thí dụ :

1.) đoạn nhất của Thạch Lam ;

2.) đoạn nhì của Hoàng Đạo, văn văn

Sẽ có những câu hỏi phụ để phần thứ tự.

Giải nhất : một năm báo và bốn cuốn sách hiện có của nhà xuất bản Đời Nay.

Giải nhì : một năm báo.

Giải ba : nửa năm báo.

N.N.

Tập tranh văn cầu

Ông Bùi-xuân-Học

NHỮNG người được nghe danh mà chưa trông thấy hình nhả làm báo Bùi xuân Học, có lẽ nghĩ rằng ông ta, với cái tên đáng yêu của ông ta, là một nhà học giả chính hiệu, như chế liên tâm là chế tâm chính hiệu vậy. Làm chủ nhiệm một tờ báo đã từng phen tỏ sự độc lập của mình — tờ Việt Báo chỉ là cái بین

hình của tờ Ngô Báo — lại biết chọn người chủ trương tòa soạn không đến nỗi « Ma » quá như ông Ngô văn Phú, cũng không đến nỗi trống rỗng tư tưởng quá như ông Bồ Luận, ông đã tỏ ra rằng ông cũng có cái hay cái khéo chỉ đây.

Tuy nhiên, cái hay cái khéo của ông Học nó khéo ăn nấp một cách kín đáo sau những thơ thật nung nấu, sau cặp mắt lơ đãng, ngây thơ của ông ta. Cái trán ấy có vẻ mệnh mông như bãi sa mạc. Tóc ông quần lại như muốn cố sức níu chặt lấy mở tư tưởng quá nhẹ nhàng, sợ nó bay đi mất, để lại sự mệnh mông trống trải. Có lẽ no nghĩ đến chuyện học võng ngày xưa bay đi không trở về, để lại lần Hoàng học trở về.

Song ông chỉ có thể là nhẹ nhàng. Tư cặp mắt ông trở xuống đến gót chân, trải lại, là một khối chắc chắn, đồ sộ, nặng nề như một tòa nhà to lớn. Mỗi lúc ông cử động, cả tòa nhà ấy cũng cử động, nên trông có vẻ vững chãi một cách bực dọc.

Ngắm tòa nhà kiên cố ấy, người ta nhân thấy ngay rằng trong đó, không có thể có những cái lắt léo, ngoắt ngoèo nó sống thỏa thuê sau bộ mặt giả vờ hiền lành của ông Bồ Luận. Có lẽ trong đó không sống cái gì cả. Có lẽ trong đó sống những linh tinh mà không ai ngờ đến, có khi cả ông Học cũng không biết nữa.

Dù sao, trông không hay có ai ở, tòa nhà kiên cố ấy cũng làm báo, mà làm báo theo một lối đặc biệt. Lúc tòa nhà ấy trông coi Việt Báo, thì nó không là ông Học nữa, mà là ông chủ báo : số những trường hợp ấy hiếm có lắm. Ngoài ra, nó trở nên ông Học, một ông Học không có danh đảng đến tờ báo nữa, mà cần phải phân tách riêng hẳn ra với tờ báo : trường hợp này nhiều như cơm bữa.

Nhưng ở trường hợp nào cũng thế, ông Học vẫn yên lặng, nặng nề, bề thế như một tòa nhà kiên cố của người nước Đức.

Từ Ly

PHONG ĐẠO MỚI

HÁCH CHỈ ?

Có hai ông nghị ma bần,
Nghị Cầm, nghị gặt, cũng môn
nghị hề.

Trông mình to gớm to ghê,
Thiêng như thần ở gốc đẽ gốc đa.

Ông không muốn dề người ta,
Nói động mới chạm sượt qua tên hèm

Ông ơi, thử ngắm mình xem,
Ra nơi án nói, ngồi im li li.

Miệng như gấu chàm, đồ chi,
Khác nào phỏng thịt, ích gì cho ai.

Trách chi miệng thề má mai,
Lại còn đỏ mặt tía tai bách xàng.

Hám be gây chuyện bất bằng,
Đề cho thiên hạ tưởng rằng ta oai.

Ngán thay, bắt chuột chẳng tài,
Lại tay là bép, méo ời là chèo !

TU MŨ

ÔNG NGHỊ QUÊ CÁI CHÍNH

Trong số trước, Nhi Linh có chép dăng bức thư của một ông nghị gửi về cho vợ. Hôm nay anh nhân được mấy lời bổ chính sau này :

Thưa ông Nghị Linh.

Ông dăng bức thư của tôi lên báo Ngày Nay, việc ấy thực đã làm bán hạnh cho tôi nhiều lắm. Nhưng sao ông lại tự tiện cắt mất của tôi một đoạn, cái đoạn tôi vào ăn ở tiệm trà bánh ấy mà !

Vậy tôi yêu cầu ông bổ chính ngay cho. Và như ông nói thêm hộ tôi rằng tôi đã được một cử hữu nước (cử là đồ cử nhân cần thận chứ không phải là vợ ông cử đầu nhé).

Kể bánh trái thì cũng xoàng, còn kềm bánh rán, bánh gấc của bà nghị nhà tôi xa. Nhưng xin ông đừng dăng câu này lên báo, sự các bà, các cô ấy giận. Rồi như sang năm nhà nước lại mở chợ phiên giúp dân bị lụt để mời các ông nghị đến xem, các bà các cô ấy sẽ không tiếp đãi tôi từ lễ nữa thì khốn.

Kính thư Nghị quê

CHỈ CÓ HIỆU

Chân - Long

Số 9 Phố Paul Bert
(gần nhà hát tây Hanoi)
là có đủ các kiểu giày phụ nữ
Tân Thời và các kiểu vi dăm
(Sac pour dames) rất đẹp
BÁN KHẮP CỞI ĐÔNG - ĐƯƠNG

CHÂN LONG
STAND 236
Foire Haiphong

sẽ mở 16 Décembre 1937

La préparation au CEP FI

Tờ học báo của các nam nữ học sinh đi thi bằng Sơ học Pháp Việt, lớp Moyen 2e Année và các bạn muốn tuyên thêm pháp văn không cần thầy. Do các giáo sư lành nghề trường Henri Russier, trường Normal de l'E.P.S. trường Đô hữu Vị và trường Nguyễn văn Tông viết giúp

Giá báo

Niên học 1937-38 1\$30

Mỗi số 32 trang 0.04

Báo quán, 55 Route de Huế - Hanoi

Chủ nhiệm: Mr NGUYỄN-VĂN-SÂM

Tại 30 Đường Thành Hanoi
N° 30 Rue de la Citadelle
(gần cinema olympia) Tél. 326
PHÒNG KHÁM BỆNH
BÁC SỸ

GAO XUÂN CÀM

161 nghiệp lại đại học đường Paris
Nguyễn Trưng - Hà Nội - Viện quân đức

HỎA LIỆU BỆNH
NỘI THƯƠNG CHỨNG

THAM BỆNH - Mattin : 9h a 12h
Soir : 3h a 6h

Có phòng đường bệnh và
hộ sinh
Cần kịp mời về nhà
lúc nào cũng được.

Hôm nay tôi được sung sướng báo tin vui cho các bạn yêu thơ: không chỉ đồng thu trong, khóm tre ở cửa sổ nhà tôi reo sáng, bóng xanh lá rừ diu, và các nàng thơ đóm đáng mỉm cười.

Những bài thơ các thi sĩ gửi về tôi lọc được nhiều bài hay. Những tiếng đàn, những nét vẽ của bao nỗi lòng thương, mến, vui, buồn, đều là những lời yêu ủi. Bởi vì một câu thơ đẹp không những đem cho chúng ta những thú vị, lại còn nhắc cho ta tin, ta nhớ rằng văn chương của thiên nhiên, của tâm hồn mỗi ngày có thêm nhiều tài hoa hết lòng ca tụng.

Mùa thu vẫn còn đầy nhí. Ở mùa thu buồn mơ, mùa thu xinh tươi, mùa thu gay gắt, mùa thu ẻo nẻo, sự sật của những ngày mưa: mùa thu bao giờ cũng đáng yêu và đẹp đẽ. Trong lúc đợi khẹn những mùa khác cũng không thiếu gì về đẹp, ta hãy ngắm nàng thơ của mùa thu đi, kẻo nắng ấy hờn. Nàng làm duyên trước mắt ta và hiện dưới lời nức nịu của cô thi sĩ tinh ranh (cô Nguyễn - thị-minh-Thu) trong một bài thơ rất gần đi. Mùa thu trách người ta cho mình là già, là buồn bã và bệnh vực nhan sắc mình một cách hùng hồn:

*Em trách người ta dấy !
Chỉ phỉnh hót dĩa dầy :
Khi thấy em yêu các*

THƠ

Cây bàng cuối thu

Thu đi, trên những cành bàng.

Chỉ còn hai chiếc lá vàng mà thôi.

Hôm qua đã rụng một rồi,

Lá theo gió cuốn ra ngoài sen thôn

Hôm nay cảm thấy tôi buồn,

Lìa cảnh theo gió là luôn qua song.

Hai tay ôm lá vào lòng,

Than ôi chiếc lá cuối cùng là đây !

Quanh hui như tấm thân này,

Lại làm thắm sống những ngày gió

mưa.

Nguyễn-Bình (Tâm hồn tôi)

T I N T H O

Là bảo ngay em sầu !

Nàng mời người ta thử ngắm nắng mà xem :

*Này này nhà... thi sĩ !
Ngẩng vầng trán kia lên :
Phải không ? em điếm lệ,
Em có thiếu chi đặng.*

Nhà thi sĩ ngẩng lên cười, lấy làm lạ rằng cô Thu sao hiện lên hôm nay nhi nhảnh cười cợt và đôi má « ửng xám đào » thế kia ? Nàng bấu môi cái :

*Vàng đào. — Nhưng xuân điếm ?
Thôi đi, tôi xin ông !
Phông của Thu chớ hiểm,
Chỉ muốn trc màu hồng.*

Và cíc màu khác nữa, của đủ các vầng hoa, hàng lá, áng sương tía, bầu trời lơ, với những buổi sáng, buổi chiều là những cảnh áo làm nên cho in những nét vẽ của phong cảnh. Hoa gấm và phấn son của Thu đấy. Nàng có đủ nhẽ để kiêu hãnh với đời. Và khi kiêu hãnh, nàng liền chê các mùa cứu dích. Cái « con hé Xuân » đẹp đấy, nhưng...

*Nghệ thuật cái thơ ngày,
Cổ bươm vữa của thơ thoáng.
Cổ nàng đã dấn say.*

Mùa Hè thì trở trên như... có me tây, mặc áo đỏ lòe và kêu lên những tiếng ve gát gỏng. Mùa Đông thì là một bà già cay nghiệt, vì

*Bà già ấy đeo kính
Mình khoác tấm chăn đen
Ra riết dạy trong gió
Và sùi sùi hờn ghen.*

Bài thơ cô Minh Thu rất dài, theo cái giọng đồng đĩnh, di dóm mà tôi vừa trích trên đây, nhưng cũng theo cái giọng dai dẳng nữa. Thơ có phải nhiều đoạn biếng nhác quá. Cái đẹp trẻ nãi khi lam dụng thường hóa ra cái đẹp... xò xè. Thi dụ đoạn có « nói xấu » mùa hạ với câu: « áo đỏ loẹt lỏe » và đoạn có khen sự điếm đăm của mùa thu :

*Em, em chỉ cười nu
Ngồi yên tỉnh có lau (?)
Phần điếm không ngoa lắm
Liếc đôi mắt bỏ câu.*

Nghe không được gọn, không được ý nhị lắm. Cô Minh Thu rất có duyên khi cô cười nói có chừng mực hoặc « chỉ cười nu »

nghư nàng Thu. Cái duyên quý báu ấy nên chau dỗi cho mùa thu, cũng như cho các vẻ đẹp sau này mà cô chép thành lời thơ, để khi đọc thơ cô không ai bề vào đầu được.

Tiếng cười của cô Minh Thu còn làm tôi mỉm cười trong lúc nghe tiếng thở dài Thu của mấy bạn làm thơ khác.

Có... Hồng ngay bây giờ đã thấy mùa đông rồi, nên cô viết :

*Ta thấy mùa đông đã tới rồi
Lá vàng trên sông ngập ngừng trôi
Thuyền nan qua lại mấy thưa thớt
Bờ cỏ ven sông vắng khách ngồi.*

Bốn câu thơ này đáng để ý nhất trong ba bài thơ có gửi tôi. Thơ không buồn bã lắm vì thơ cũng không đủ sức gọi buồn.

Bài « Thu về » của ông Trường Đông (Huế) thấm thía hơn; tiếng sầu nào mà ông nghe thấy ở mùa thu, ông ghi lại cũng có ý tứ. Nhưng bài « Bùn thu » của ông tha thiết hơn vì sự cảm động trong đó sâu xa và úm: *Vàng lá rơi, một ngày qua âm đạm
Áo dềm về bán cho cả trời im.*

Nước hồ khuya tiếp chuyện với trăng
mềm,
Mây bay đến, trăng bao màn thắm :
then

...Sao rớt. Ta sợ nằm im trong cỏ
Hồn ngáy say lui nấp ở trong cây
Mảnh đêm thưa chốn lạnh ở hoa gầy
Lấp lẹp mùi hương hoa cho thành nhỏ

Tuy vẫn thơ (đam và then) cùng với ý trong câu: « mây bay đến trăng bao màn thắm : then » ở hai đoạn lời trích, chưa được ổn, và tuy bốn tiếng trắc trong câu đầu bài: « thơ thu sang chũt cả một hực trời » làm cho thơ thành ngưng; song ông Trường Đông đã cho ta thấy khởi điếm của một thi tài.

Trong bài « Trang chết » của ông thơ hơi rời rạc, nhưng có những câu dễ riêng ra rất đẹp :

*Gam liễu hờn rả tóc trong hương
đêm*

Cô im hơi dưới bụi sơ trăng lim

*Trông đời mơ đến từ cõi xa xăm
Cánh gió biết rung hồn người thi sĩ.*

Thi sĩ nên nâng những câu khác lên ngang giá trị với những lời đậm đà ấy. **THẾ LỬ**

THO' DU'ONG

Thảo

*Ly ly nguyên thương thảo,
Nhất tuế, nhất khô vĩnh.
Giữ hòa thiên bất tán,
Xuân phong xuy hựu sinh.
Viễn phương xám cổ-đạo.
Tinh túy tiếp hoàng thành.
Hưu long Vương tôn khừ,
Thê thê mản biêt tinh.*

BẠCH-CU-DI

THƠ DỊCH

Đông cao, cỏ mọc như chen,
Khô, tươi thay đôi hai phen năm
tròn.

Lira đông thiên chấy, vẫn còn :
Gió xuân thổi tới, mấm non lại tròn
Xa xa thơm ngát đậm đài,
Thành hoàng lán biếc khi trời
lạnh mưa.

Vương tôn di, lợi tiền đưa,
Biết bao tinh biêt đăm đia lướt
theo.

TÂN-ĐÁ

Nguyệt gia

*Kim gia Phu-châu nguyệt,
Khử trung chỉ độc khan.
Đao liên tiêu nhi nữ,
Vị giải ức Tràng-an.*

*Hương vụ vân-hoàn thấp,
Thanh-huy ngọc tỷ hàn.
Hà thời ý hư hoàng,
Sông chiến lệ ngân can ?*

ĐO PHỦ

THƠ DỊCH

Đêm sáng trăng

Châu Phu (1) này lúc trăng soi.
Buông the đêm vắng riêng coi
một mình.

Đoài thương thơ đại đầu xanh,
Tràng-an chưa biết đem tinh nhớ
nhau.

Sương sa thơm rớt mái dàu,
Cánh tay ngọc trắng lạnh máu
sáng trong.

Bao giờ tựa bức màn không.
Gương soi chung bóng lệ giồng
giồng khô ?

TÂN-ĐÁ

1.) Châu Phu là nơi gia quyến
tác giả ở đó.

Không biết tiếng Pháp thi bị thua kém và
thiệt hại đủ mọi đường. Anh em chỉ em thất
học muốn hiểu, nói và viết được tiếng Pháp
trong một thời gian rất ngắn nên mua quyển :

TU' - HOC TIENG PHAP

(LE FRANÇAIS PAR VOUS - MEME)

PHẠM-DÌNH-HIỀN của TRƯƠNG-VĂN-SONG

Do hiệu sách BẮC-HÀ N° 55 rue de la
Citadelle Hanoi xuất - bản. Sách soạn theo
một phương - pháp mới, dân-dị và dễ hiểu,
chỉ cần biết quốc-ngữ là có thể học được.

Sách ra ngày 20 Novembre 1937

Giá 0\$10

Đất ở Hanoi bán chia ló

1.500m², bề dọc 60m, bề ngang 25m, một mặt ngoài
ra góc phố Mongrand phố Bovet, một mặt ngoài
ra con đường số 170.

2.571m² gần Institut Pasteur, một mặt ngoài ra con
đường số 155, một mặt ngoài ra con đường số 166.

490m² gần Institut Pasteur, ngoài ra con đường 155 ở
trước vườn hoa.

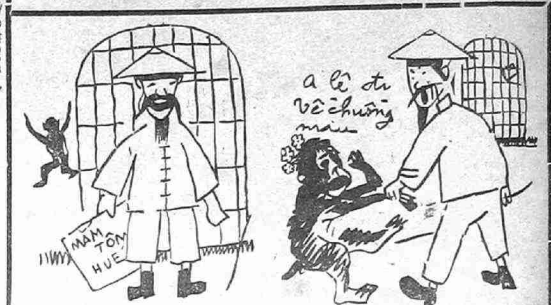
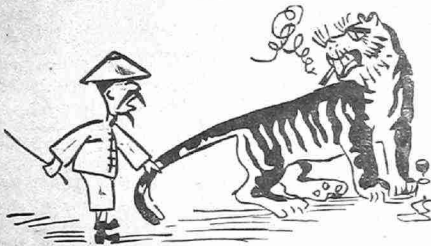
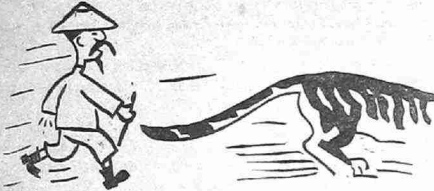
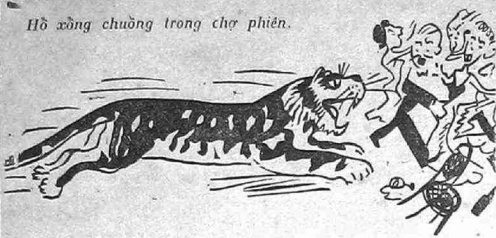
Đồn điền 500 mẫu chung quanh có núi đá bao bọc, rất tiện
nuôi trâu bò, cách Ninh-binh 10 cây số, 45 con trâu

Hỏi **VẠN-HOÀ** 8 Rue des Cantonnaires — Hanoi

CÂU CHUYỆN BÁCH THÚ SAU NGÀY CHỢ PHIÊN

(hay là Những chuyện ngẫu nhiên kỳ của ông Cai KY)

Hồ xông chường trong chợ phiên.

Hôm 7
tháng 11

Hôm 8 tháng 11

Hôm 9 tháng 11

Tranh vẽ của RIGT

Hạt sạn

Thế thì chặt chẽ thật

Đ. P. ra ngày 14-11, trong mục phụ nữ :

— Phụ nữ vẫn động là để đối phó với những luân lý chặt chẽ trong gia đình, và những chính sách bất công ngoài xã hội, mà xưa nay nó là hai ngà xiêng xích giam cầm chỉ em không để cho chỉ em nhắc đầu lên được.

Mà xưa nay nó là hai ngà xiêng xích? Xiêng xích thì buộc tay chỉ em chứ sao chỉ em lại không nhắc đầu lên được?

Hoa trường hay trường hoa?

Cũng số Đ. P. ấy, trong bài : « ẽ chông » :

Chỗ liễu ngô trường hoa ngày thêm lan rộng...

Y chừng cô Lưu-thị-Trung cho là cây liễu mọc ở ngõ rú xuống cái trường hoa. Thế thì đẹp mặt lắm, chứ có gì đáng chê!

Ông có lắm

Cũng số Đ. P. ấy, trong bài « người mẹ nên trông nom » :

Nếu tôi không làm, thì phần nhiều con cái hư hỏng là do ở cha mẹ mà ra. Những sự hư hỏng của cha mẹ là ở đức tính dốt nát, lười biếng, hồ hững do sự không biết hay không chịu trông nom, dạy bảo con.

Những sự hư hỏng của cha mẹ? Tưởng những sự hư hỏng của con cái do những « đức tính (!) dốt nát, lười biếng, hồ hững » của cha mẹ mà ra.

Ông lại lắm

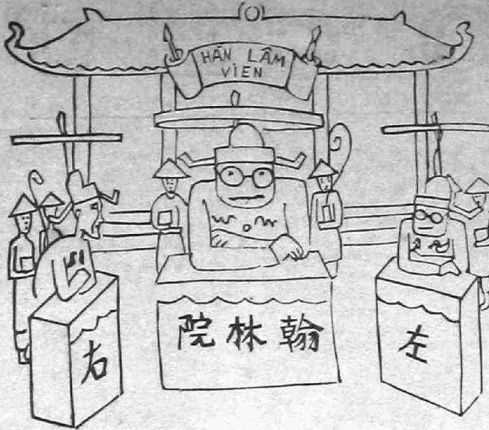
Cũng trong bài ấy :

Nếu đã số không có đức dục, cái tính tùy, hưng thịnh, suy kém của một nước sẽ do ở đâu ra?

Chắc là tại chỗ lười biếng, không chịu săn sóc, trông nom dạy dỗ con trẻ mà thôi.

Chưa chắc! Vì chỗ lười biếng, không săn sóc... chỉ làm cho một nước suy kém, chứ làm sao cho nước ấy hưng thịnh được.

HÀN ĐÁI-SẠN

VIỆN HÀN LÂM VĂN CHƯƠNG VIỆT-NAM

NGHỊ V... H' IỆN!

(NHỮNG ĐIỀU NGHE THẤY SAU CÙNG)

NĂM nay ông Phạm huy Lục lại được làm viên trưởng nữa đấy... Kia! sao anh lại thờ dài?

Người ta được cái tin nhảm nhí sau này, nhưng chú ai tin :

Đại điều đi Đại hội đồng kinh tế có lẽ là cụ cố Nguyễn (o-ho! o-ho!) Văn-Luân, cụ cố (o-ho) Đỗ (cần) Thận, và cụ sếp cố Lê Thăng.

Tin sau cùng

Cái tin vịt trong này không phải là nhảm đâu.

Các nó lão trên kia được cử đi thực l... Hừm l...

Và nghị viện nữa. Nghị viện cũng là chuyên có thực đấy. Thờ dài làm quái gì?

Sau tin sau cùng

Nức lòng, ông trưởng tuần Linh, ông bán vở Iech Thành, và ông A. B. C. Bùi trong Ngã cũng có ứng cử đi Đại hội nghị

Viên không bầu họ. Thế có lạ không?

Thấy một nhà báo nói động đến các ông nghị (hảo họ là cửu, là họ hung chẳng hạn) ông nghị Nghiêm (không có bút) liền yêu cầu sửa phạt báo ấy.

Vi ông ta động lòng.

Viên đã gạt đi. Vì cần gì vach áo cho người xem lung? Đong cửa bảo nhau là hơn cả.

Nhưng ông ấy không đóng cửa. Ông ấy rủ ông già Đỗ-Thận đi kêu ông Thống-sư.

Đề gọi là có việc làm.

Lêta

VUI... CU'OI!

Của V. V. Tỵ, Hanoi

Kết quả mỹ mãn

Các báo đăng tin :

— Người Nhật có thông tin rằng : 300 chiếc máy bay Nhật sai đi ném bom và bắn súng cối say xuống lương dân Tàu kết quả được mỹ mãn.

Của Đ. X. Nghiên, Hanoi

Góa vợ

— Ông góa vợ đã lâu lắm rồi đấy nhỉ ?
— Chỉ bấy, mới từ khi nhà tôi mất.

Khéo nghĩ

— Bình, ngày sau may lớn, muốn làm gì ?
— Con đi lính.
— Thế may không sợ bị kẻ thù giết à ?
— Thế con làm kẻ thù vậy.

Chừa mắt

— Mắt ông kém vì ông uống nhiều rượu quá.
— Ông nói lạ, khi tôi uống rượu, cái gì tôi trông cũng một thành hai, cơ mà!

Vi dói

Một thầy cũ, cái họ một thằng ăn cắp :
— Người này nếu có ăn cắp, cũng chỉ vì đói. Lăn dầu, hàn lầy trộm có chiếc bánh, lăn thứ nhĩ, chiếc xe đạp. Ông chánh ăn vội ngấu lời ;
— Thế thôi lời khen cái dạ dày của ông khách hàng của ngài đó.

Trong lớp

— Anh hãy kể cho tôi một tiếng dài nhất.
— Caotouchou q.
— Đã lấy gì làm dài.
— Băm, có thể kéo dài ra được lắm q.

Của N. Thư, Hanoi

Tiền thuốc

(Sáng sớm một ông đốc tờ ở trong nhà có đầu đi ra bị vợ trông thấy).
VỢ — Cậu đi đâu từ tối hôm qua... mà sao cậu vào trong ấy làm gì ?
CHÔNG — Khờ quá, tối hôm qua phải thức suốt đêm để trông và tiền thuốc cho bà chủ nhà, vì bà ấy ốm nặng lắm...

Une silhouette élégante s'acquiert chez
VAN PHUC tailleur
Diplômé de coupe à Paris avec Félicitation du jury
70c, Rue Jules Ferry Hanoi

Arrivage :
WEIBACH, VORMUS, GOLDAR TREC CATS.

TỪ 16 OCTOBRE 1937 ĐÃ MỞ

NHÀ HỘ SINH VÀ NHÀ DƯỠNG BỆNH

của Bác-Sỹ PHẠM - QUANG - ANH

Chuyên môn

BỆNH ĐÀN BÀ — BỆNH TRÉ CON

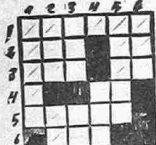
N° 66 Rue Richaud.

Téléphone 333

Đ ò là một lối chơi giải trí dựa theo cách thức tìm kiếm những tiếng dao nhay (mots croisés), khởi xướng từ báo *Phong Hóa* và nhiều báo đọc miễn phí ở nước ngoài trên báo *Ngày Nay*.

Cách chơi là tìm những chữ cái (lettres A, B, C, B... A, E, I, O, U) đặt vào những ô trống xếp theo hai chiều ngang dọc trong 1 khuôn (bình D), để ghép thành những tiếng (mots) dọc ngang từ trái sang phải, hay dọc dọc từ trên xuống dưới cũng có nghĩa. Nghĩa những tiếng ấy đã giải qua, trong những «câu dẫn lối» ở dưới.

Ô trống để điền chữ vào

Câu dẫn lối

Theo chiều ngang :

- 1 - Tính đối với kẻ nghèo khổ.
- 2 - Cử chỉ lịch sự hay rất. Bệnh phổi.
- 3 - Một loài sâu có cánh, có ích. Một nơi thờ tự.
- 4 - Một công việc cần cho sự xuất bản sách hoặc báo.
- 5 - Có để lợp nhà.
- 6 - Người hơn tuổi trong hai người con trai cùng bố.

Theo chiều dọc :

- 1 - Không dục.
- 2 - Dốt lửa cho khói vào hàng chèo.
- 3 - Chữ ai trong.
- 4 - Một chữ âm (voyelle).
- 5 - Âm, vang lên.
- 6 - Không chạm.
- 7 - Chung góp tiền trong một cuộc chơi.

Cái khó - và cái thú - trong sự tìm xếp chữ ô là làm thế nào cho mỗi chữ ô các ô theo chiều ngang khi chấp lại với chữ ở những ô dọc cùng, một hàng lại có thể thành một tiếng riêng. Tiếng ấy đúng với nghĩa của «dẫn lối».

Thí dụ : (các bạn nên lấy bút làm theo lời giảng nghĩa này) hàng ngang số 1 có ô ô : ta phải tìm một tiếng có 6 chữ để xếp vào. Tiếng ấy, theo lời dẫn lối, nghĩa là «*Tính đối với kẻ nghèo khổ*». Ta tìm và thấy tiếng : **THƯƠNG**.

Một chữ trong tiếng **THƯƠNG** - như chữ N chẳng hạn phải là chữ đầu của một tiếng ghép bởi những chữ trong một ô án theo chiều dọc. Chữ N đứng trong ô đầu hàng dọc số 5. Hàng này có 5 chữ và nghĩa là : «*không chạm* ». Không chạm là mau, là chóng, là nhanh. Song

Ô C H I T

MỤC GIẢI TRÍ MỚI CỦA «NGÀY NAY»

mau chỉ có ba chữ, mà chóng thì chữ thứ nhất không phải là N. Vậy tiếng NHANH là đúng.

Thế là hai hàng I ngang và 5 dọc đã xong. Ta lại xem đến hàng khác, bất cứ hàng nào, không cần theo thứ tự. Nhưng ta nên tìm trước những hàng nào, đã có một chữ làm đầu mỗi như hàng dọc số I chẳng hạn. Như thế dễ tìm hơn. Hàng dọc số I có 5 ô. 5 chữ phải tìm thì chữ thứ nhất đã có sẵn : T. Chữ T đứng đầu một tiếng nghĩa là : *không dục*. Ta tìm và thấy tiếng **TRONG**.

Chữ G ở tiếng **Trong**, ta thấy nó là chữ đầu của một tiếng ở hàng ngang số 5, và chữ cuối cùng của tiếng ấy là chữ H. Tiếng ấy là một tiếng 5 chữ và nghĩa là «*một thư có lợp nhà* ». Ta tìm thấy **GIANH** cũng không khó.

Bây giờ ta lại xem đến hàng ngang số 2.

Một ô đen (ô thứ tư) chia hàng này làm 2 đoạn. Ba chữ ở ba ô đoạn phía trước thành một tiếng nghĩa là : «*cử chỉ lịch sự hay rất* ». Sự hay rất thì **RUN** (trong tiếng **Run**, chữ R đã có sẵn) còn hai chữ ở hai ô đoạn thứ hai ghép thành một tiếng nghĩa là «*bệnh phổi* ». Trong hai chữ thì một chữ đã có sẵn chữ H. Vậy bệnh phổi ấy dễ tìm lắm. Bệnh **HỒ**.

Rồi cứ theo cách thức trên đây, ta sẽ tìm được hết các tiếng giao nhau : (xem hình II)

TRÊN kia, chúng tôi ra một bản chữ ô và chỉ dùng những tiếng đơn, lại đặt những câu «*dẫn lối*» để đơn, là cốt làm để thí dụ. Nhưng sau này chúng tôi sẽ ra những bản nhiều ô hơn, đặt những tiếng hiểm hơn, mà lời dẫn lối sẽ kín hơn, để các bạn đọc báo phải tìm lâu. Như thế mới có thú vị.

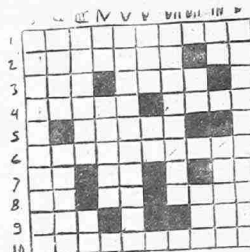
Khuôn chữ ở dưới đây, cũng như

những khuôn số ra sau này, xếp bằng chữ cái không đánh dấu, để cho có nhiều tiếng có thể giao nhau được.

Những câu dẫn lối dưới khuôn chữ kỳ này, chúng tôi cố làm ra ngoài ngoài, để cho sự tìm lời thành rất khó và - như chúng tôi đã nói - càng làm cho cuộc giải trí có thú vị hơn lên.

Khuôn chữ kỳ này ra sau số nghị viện. Chúng tôi nhân dịp ấy đặt lời định nghĩa dẫn lối âm chỉ về nghị viện và thành các bạn theo đó tìm ra được chữ xếp trong khuôn.

LÊ TA và NHỊ LINH

Ngang

- 1) Cử chỉ của nghị gật đối với hết các điều đề nghị của chính phủ.
- 2) Bộ dạng quan nghị khi đi dự tiệc trà ở nhà chị em. - Nghị ở châu này giới hạn nghị ở đây.
- 3) Tên một bậc sĩ chính phủ bù. - Một cử chỉ ở dân vì nước của ông Lục. - Hẳn ta.
- 4) Nền đề hết các ông nghị ra đây. - Nội tình của các ông nghị chính phủ biểu đối với quốc dân.
- 5) Thứ y phục mà các ông nghị viên cho đây từ dùng để mình ra về quan.
- 6) Tiếng trong ngực ông nghị khi được nhà báo phỏng vấn.
- 7) Bông hoa (khảm thiên) không hát. - Cách nói lấp của ông Lục đối với những ông nghị mà ông không ưa. - Lúc như ông lịch Thành hay nói cái ấy. - Tiếng kêu của các ông nghị giữa trong viện.

8) Các nghị viên tưởng nhà báo đối với mình thế. - Tiếng của nhiều ông nghị mệt làm cho vai yếu. - Cửa diềm của ông Ngô (nghị viên).

9) Nếu được ông nghị Lê thứ đôi luôn thì đến nước ấy. - Ưc hay ông đứng ở dưới cũng được tuốt và cũng không làm khác nghĩa đi.

10) Con ông nghị rồi lại làm ông nghị.

Dọc

I - Về tiền tài, muốn tranh cử nghị viên phải có đức tính ấy.

II - Khi ở viện thì tiếng nói không thế, nhưng khi ở chiếu rợp thì thế - Thứ chỉ hướng mà nghị viên ta ít ai có, vì nó xa rộng.

III - Nổi lòng ông nghị đối với chị em lúc về nhà quê - Đi đôi với hẹp, là tiếng để từ chối đứng sự thông minh của nhiều ông nghị và rất sai nếu đề nói đến đồng tính của các ông.

IV - Nói năng, ngữ nghệ, nghị nghệ, người ngom hay là tên tờ báo vào nói đến các ông : chữ tắt đấy. - Tâm tình ông Hợi lúc hát phó nghị trường.

V - Cử chỉ trịnh trọng và công việc của các ông nghị lúc ông Thống sứ vào viện và lúc ông ra.

VI - Công việc mà các ông nghị lĩnh dù không bao giờ làm, tuy có số và bút chỉ. - Tiếng kêu oan của con vật rất quen sau khi các ông nghị đặc chỉ.

VII - Thứ quần áo mà không mấy khi ông nghị mang xuống xóm.

VIII - Cử chỉ ông nghị Ngà trước «quan» đồng lý. - Cách cười của con di đánh bằng khi được cử đi bởi đồng kinh tế. - Số một là ma. - «*Ô hô!*» lên ngược!

IX - Hàng ông trương tuần đen như hạt nỏ. - Đầu ông nghị An. - Có thừa lễ ra.

X - Đức tính của các ông nghị lúc ở nhà có đầu.

ĐỀ «*khai mạc*» cuộc chơi giải trí hằng tuần của *Ngày Nay*, chúng tôi xin biểu một năm báo cho bạn nào giỏi ở chữ đúng về sớm nhất, Nghĩa là tìm được khuôn chữ nhanh nhất sau khi nhận được báo ; bài dự thi ở các tỉnh sẽ được chậm trong cái thì giờ báo gửi từ Hà-nội đến chỗ ở hay đến các đại lý, và sẽ lấy đầu nhà giấy thép làm bằng.

Bao nhiêu tiếng trong khuôn chữ, các bạn phải chép lại ở dưới và phải đánh dấu.

NGHIỆN HỨT

Tính ngó giới yên Hồng-Khê số 20 là một phương thuốc cat nhà Đoàn đã thí nghiệm, không có một ít thuốc phiện nào, nên ai cai thuốc phiện cũng bỏ hẳn được, không bao giờ hút lại nữa. Hút nhẹ chỉ hết 1p00, hút nặng làm hết 5, ở đong bạc là bỏ hẳn được, trong khi uống thuốc cai vẫn đi làm việc như thường, sau khi bỏ hút rồi không sinh ra chứng bệnh gì khác cả. Thuốc nước mỗi chai một đồng, thuốc viên mỗi hộp 0p50. Các ngài cứ dùng nếu sai nhời xin trả lại tiền gấp đôi. Vì đã có hàng mấy nghìn người dùng thuốc Tính-ngó giới-yên số 20 này bỏ hẳn được thuốc phiện rồi.

KHÍ HƯ, BẠCH ĐÁI HẠ

Các bà thấy kinh thất đứm sần-mồn bằng nước lạnh kinh bỏ lại thành bệnh ra khí hư, hay là vì sinh đẻ nhiều lần, vì quá tự lý phả rất cũng thành bệnh khí hư, cũng có thể bị truyền nhiễm độc bệnh tinh thành bệnh ra khí hư, ra như mũi, như hồ, như nước gạo, nang thì nước bông, đàn lưng đau bụng dưới, mỗi cục, sưng tử-cung (đầu cón) chóng mặt năm từ mắt. Uống thuốc khí hư **Hồng-Khê số 60** trong 24 tiếng đồng hồ đỡ hẳn, thường chỉ một hộp là khỏi hẳn, mỗi hộp giá 1p00.

NHÀ THUỐC HỒNG-KHÊ

Có danh tiếng đã lâu năm, xem mạch cho đơn bản thuốc bảo chế, bõe thuốc chèn, có rất nhiều các phương thuốc hoàn toàn cao đan gia truyền và kinh nghiệm đóng chai hộp theo theo phương pháp Âu-Mỹ rất tinh khiết, bán khắp nước Nam, bán sang cả Tây, Tàu, Ai-lao, Cao-mên, chữa các bệnh nguy hiểm của người lớn trẻ con. Có bán hai quyển sách : **Gia-Dịch Y-dược** và **Hoa-Nguyệt Cẩm-Nang** để giúp ích cho mọi người biết rõ các căn bệnh và biết cách tránh các tật bệnh.

Hồng-Khê 88 Route de Huế (chợ hòm) Hanoi, Téléphone 755

ĐẠI-LÝ : **Haiphong** 167 Phố Cầu-Bát: **Nam-dinh** 28 phố Bến cũ; **Huế** Baitiễn; **chợ Paul-Bert**, **Saigon** 148 Albert rue Dakao; **Pakse** Nguyễn-rùn-Cửa **Bne Police** **Ba-lieu** Trang-biêu-Nghĩa; **Long-Xuyên** Hứa-Thái; **Mỹ-Tho** Mông-Hoa **Cần-thơ** Nguyễn-văn-Nhiên; **Hải-dương** Quang-Huy; **Tuy-Hòa** Tân-Thành; khắp nam số trong cõi Đông-Pháp có tới trên 100 nhà đại-lý; những nhà buôn có tin người đều có bán thuốc Hồng-khê, xin các ngài gần mua đây cho tiện, nếu nơi nào chưa có xin viết thư về 88 Phố Huế Hanoi, mua thuốc theo lịch Tinh hỏ của ngài.

TIN VĂN...

Cáo phó của báo «Cười».

CHƯNG TÔI lấy làm đau đớn báo tin cho các quan, các cụ già và các cụ non, các bậc rứa đac và mông tay dài & Hũe biết rằng: bạn thân của chúng tôi là:

«Cười» tuần báo

Độc đũa bội tình anh,
Hàn lâm viện cổ tu,
Kiếm Hồng ló từ tiền khách,
vân vân.

Vina tạ thế tại Huế, hưởng thọ nhì tuần lễ và đã cất đám từ hôm nay rồi.
Váy xin cáo phó.

Điện tín các nơi gửi về báo «Cười»:

Hà-nội—Huế: ha ha ha ha / ha ha /
Saigon—Huế: ha ha / ha ha /
Huế—Huế: ha ha / hi hi / hó hó!

Thi ra «Cười» đã chết thật, không còn ngợ vọc gì nữa, than ôi!

Thảo nào hôm xưa máy mất, tôi ra đứng ngoài hiên, thấy ba, bốn cái lá tre rung.

Váy xin có thơ chia buồn:

— *Có duyên, có trẻ nhất đời,
Mà có... cam bạc, thợ trời cũng thua.
Một đi từ biệt cung vua,
Bọn gì trong Huế tha hồ già thêm.*

Hoa vô đơn trí.

«Saigon tuần báo», cơ quan của tiếng cười miền Nam cũng chết rồi. Có lẽ tại Saigon có bộ vịt.

Và có lẽ bọn ta mặt ở trông thích ăn tiết canh vịt.

Thích? — Chưa chắc. Nhưng tại vịt ở trông kêu dữ quá, các ngài ấy ngủ không yên.

Nên các ngài ăn nó đi cho yên

Ngày Nay cũng thấy tiết canh vịt là ngon.

Nhưng lại thấy đàn vịt Saigon kêu dễ thương quá. Nên vẫn mong cho vịt ăn no chóng lớn, ngày một béo tốt để kêu ngày một to hơn.

Và để cho vui về làng xóm.

Ngờ đâu giữa đường đứt... cò: cơn giận của những người trần trọc đã bắt vịt bỏ đời!

Váy lại phải có thơ than:

Vịt ơi! thôi đã thôi rồi,
Nước này im phắc ngậm ngùi lòng...
tao!

Này, anh nghị ơi.

Xa cách nhau dằng dằng một năm
giới.

Bây giờ em mới lại gặp người
tình nhân.

Thấy mặt anh, em mừng rỡ vô
ngăn.

Bỏ khi mong nhớ, tấm lòng xuân
em nào nghĩ!

Này, anh nghị ơi.

Kể từ hôm anh lần lóc chốn lâu
hồng.

Mối tình đan diu, khiến cho lòng
em cảm lã.

Em cảm ơn ai bày ra cái viện nhân
đân.

Đề mỗi năm em sửa vì nắng khản
anh một lần.

Này, anh nghị ơi.

Nửa tuần trắng mặt, ái ái, ân ân.
Em tiếc thay ngày vui ngắn ngủi
chỉ có ngần ấy thời.

Viện nhân dân nay đã bé mặc rồi.

Trước khi tiễn biệt, em có mấy lời
thờ than.

Này, anh nghị ơi,

Rời đây kẻ Bắc, người Nam.
Dẫn là tình trắng gió, tấm gan
vàng em cũng quạt đau!

Em buồn vì năm nay là phiên họp
chợt sau.

Biết đâu đêm nay ta họp mặt nhau
lần cùng.

Này, anh nghị ơi,

Sang năm anh còn ra ứng cử nữa
hay không?

Nói em biết trước, đề cho lòng em
khôi phần vãn.

Nếu anh còn lòng vì nước vì dân.
Em xin tận tâm tận lực đỡ đần
trong việc ngoại giao.

Này, anh nghị ơi.

Tuy «bóp tâm phờ» anh giấy bạc
đôi dào.

Nhưng khi vận động, thêm vị má
dào cùng vẫn hay hay!

Các cử tri, xin anh cứ rước về
đây.

Rượu ngon, dấm ngọt, hát hay, em
rất sẵn sàng.

Này, anh nghị ơi.

Đã đánh anh khéo léo, khôn ngoan,
Chương trình anh thảo đến chín,
mười trang mặc dẫu.

Mắt đưa tình, miệng em bỏ nướ
mặt đối câu.

Thờ dù ai khó tính, cũng phải
ưng bầu cho anh.

Này, anh nghị ơi.

Mấy lời em gần bỏ đình ninh.
Tình riêng em kháng khí, xin anh
ghi lòng.

Cũng là nhi nữ tạo anh hùng,
Yêu anh cho nên em phải ra công,
há quân nai.

Em mong đời ta tình nghĩa còn dài,
Cốc xam-banh, xin anh hãy cạn để
ghi lời nước non...

Tú Mơ

VĂN của LÊTA

Ở Bắc, một tờ báo đời hình thế
hơn một lần.

Tờ Việt-Nữ.

Lần đầu tiên, Việt-Nữ là cô con
gái bên lên, cái mồm nhỏ súa, và
chỉ biết nói: tu tu tu tu tu tu... như
cái còi tu tu.

Tu tu được ít lâu thì Việt-Nữ lui.

Lần thứ hai, Việt-Nữ tu thành một
bà Việt... ái-nam ái-nữ, giọng nói
bồ bở và lỗ mắng

Được ít lâu Việt-Nữ lại lui một
chỗ để đời lớt ra đời lần thứ ba.

Lần thứ ba, Việt-Nữ lại ra.
Lần này Việt-Nữ không tu tu,
không nói bồ bở, Việt-Nữ kêu:

— Càng cạc, cạc! cạc! cạc! cạc!

Vì Việt-Nữ đã thành... Vít-nữ một
cách công nhiên. Nghĩa là thành
vật có.

Nhưng vịt chả cái ti nào đâu!
Toàn những vịt đực là vịt đực!

Mà vịt đực đã kêu thì phải biết!

Vừa rồi, cả chúng cạc cạc một
hồi vào tai các ông nghị, tai máy
ông đồ tây, máy ông quan lớn.

Và đàn vịt hừa còn kêu nhiều nữa.
Bảo trước cho những người
muốn ngủ yên.

«Đi xa về tha hồ nói khoác».

Câu vô tội này lại bị nhắc lại khi
ta đọc bài Ra chơi Bắc của ông
Thiếu Sơn.

Ông Thiếu mới ra đến Bắc thôi.

Giá ông sang Tây về thì phải biết!

Mà giá thử ông lên Hỏa Tinh nữa
thì lại phải biết.

Nhưng được cái lên hỏa tinh thì
ông không về.

Ông ra Bắc, chạy loảng quảng lên
một đạo, diễn thuyết ở đây, diễn
thuyết ở đó, và vào tham một vài
ban đồng nghiệp, nghe một vài câu
chuyện, rồi về viết một bài du ký
có một vài đoạn vu vo.

Một hôm ông vào chơi tòa soạn
báo Ngày Nay. Khải Hưng tiếp
chuyện ông, nói những lời mà ông
không viết.

Vì thế ông viết những lời người
ta không nói bao giờ.

Hôm ấy tôi không có ở nhà báo
may sao.

Vì giá tôi có nhà, tôi cũng cứ đi
vắng.

Lêta

Lời bà cáo cho khách phong tình, ai cũng nên biết:

Đã ranni một số tiền lớn để theo một công cuộc trong 3 tháng. CAM ĐOAN CÁC NGÀI KHÔNG MẤT MỘT XU NHỎ.

Bắt đầu từ 1er Novembre 1937 này, nhà thuốc THƯỢNG-ĐỨC chữa không hẳn cho các người, bị lưa ra mủ, bướu tức, bị Giang-Mai hạch loét, quả soái, bị Ha-Cam tẩy số lờ loét. Mục đích cách chữa không lấy tiền này là để giúp các bạn bị bệnh phong-tình khỏi phần vãn tìm chọn một thứ thuốc nào trong khi mắc bệnh, vì hiện nay thực quá một số đồng các người bị kể sinh nhai cùng đưng đầu với giao-cần thuyên tán, kiểm cách lấy tiền, không giúp ích gì cho ai cả. Một mục đích nữa cho sự chữa không lấy tiền này, là để tỏ rõ cho mọi người biết nhà thuốc THƯỢNG-ĐỨC không riêng chỉ bán thuốc phong tình để kiếm lợi, mà còn những thuốc khác, chữa những bệnh khác, đều được quốc dân tiêu thụ rất nhiều. Thuốc chữa bệnh phong tình cũ, nhà thuốc THƯỢNG-ĐỨC thì ai cũng biết tiếng, không cần nói nhiều, chỉ yêu cầu những bệnh nhân đã có tiền cũng vui lòng đến uống không, không nên ngần ngại gì, sẽ thấy sự tiếp đãi lịch sự, cách chữa bệnh chắc chắn hợp vệ sinh của nhà thuốc THƯỢNG-ĐỨC mà nhiều người đã biết tiếng và ca tụng từ trước đến nay. Các cụ chữa bệnh phong tình không lấy tiền này sẽ thi hành trong 3 tháng, kể từ 1er Novembre. Xin hết thấy các giới anh em vui lòng giới thiệu cho khắp anh em gần xa, giúp đỡ bệnh nhân, nhất là theo đuổi hoạt công, nên lại ngay nhà thuốc THƯỢNG-ĐỨC mà chữa các ngài sẽ không mất một xu nhỏ, mà chóng được khỏi bệnh.

Nhà thuốc THƯỢNG-ĐỨC cần bạch

THAT HUNG, THỂ LỬ.

**Ở DẦU CŨNG CÓ
NƯỚC
TRONG
SẠCH**

THÍ dụ ta bắt buộc phải ở một xứ không có nước lạnh để uống, chỉ có nước biển hay nước ao tù bẩn thỉu. Ta làm cách nào để có nước uống, nước tắm rửa v. v. ?

Ta sẽ có cách giải quyết dễ dàng nếu xử ấy ở vùng miền nhiệt đới. Vì cách tốt hơn hết để có nước trong sạch là lọc nước; bởi nước không mang theo muối bẽ, cũng không mang theo vi trùng ở ao tù, và khi đóng lại thành nước thì rất tinh khiết, không có qua chất bụi bần.

Nhưng muốn lọc nước, phải có một nguồn nhiệt độ. Vì lẽ ấy, ở xứ nóng cách lọc rất tiện lợi, vì người ta dùng sức nóng mặt trời.

Ta đóng một cái hòm bằng gỗ chừng một thước vuông; nắp hòm làm bằng miếng kính đặt nghiêng 30 độ; trong hòm ta để một cái chậu nông đáy đầy nước, rồi phơi tất cả ra mặt trời. Hơi nóng tu lại trong hòm; nước bốc thành hơi và đóng lại trên mặt kính; những giọt nước chảy theo bề nghiêng miếng kính và chảy xuống một cái bình.

Người ta đã thí nghiệm như trên ở Monaco. Tháng ba họ được trên một lít, tháng năm ba lít rưỡi, và tháng bảy trên bốn lít, ấy là kể một ngày. Nếu cần dùng nhiều nước hơn, ta chỉ việc làm nhiều hòm như trên.

Ta có thể uống nước ấy không lo ngại gì, dù nước lọc ở bùn hay ở nước công r; không thể nào nước lọc ấy có chứa một con vi trùng.

Tương cách lọc nước này rất thích dụng ở xứ ta, vì ta thuộc miền nhiệt đới nên việc lọc sẽ được mau chóng hơn.

(Pierrol)

MẠNH HÙNG lược dịch

LUOM LẠT

Cán phiếu bầu
(Sáng kiến của
Tổng thống Carnot)

TỔNG thống Carnot đã nghĩ ra một cách rất thần tình để bầu cử và đếm phiếu trong viện dân biểu.

Mỗi ông nghị dùng những phiếu bầu bằng những mảnh kim khi cần nặng thật bằng nhau. Những phiếu bầu « có » thì mỏng và dài, những phiếu bầu « không » dày và ngắn. Hòm phiếu có hai khe, mỗi khe bỏ một thứ phiếu.

Bỏ phiếu xong, người ta thu tất cả các phiếu « tín nhiệm » và phiếu « phản đối ». Những ông nghị đứng chung lập không phải bỏ phiếu. Người ta không đếm phiếu; người ta bỏ phiếu lên một cái cân thì tức khắc một cái kim chỉ số « có » và số « không ».

Như thế chỉ hai phút sau khi bỏ phiếu là người ta biết kết quả của cuộc bầu cử, không phải bàn cãi gì. Chỉ sau khi đã cân phiếu, người ta mới soạn tên các ông nghị thuận và nghịch với vấn đề bầu cử, tên bên ở phiếu bầu.

Sáng kiến ấy chưa được áp dụng bao giờ. Thật là đáng tiếc, vì như thế sẽ đỡ mất bao nhiêu thì giờ đối với lối đếm phiếu hiện nay.

Không có gì mới

MỖI KHI sắp có một cuộc bầu cử thì ở trên trường người ta thấy giáng đầy những quảng cáo xanh đỏ. Mỗi người ứng cử đều tìm hết cách để « hạ » địch thủ.

Những quảng cáo bầu cử không phải là ngày nay mới có. Năm 79 khi thành phố Nompéi bị vùi ở dưới tan gia núi lửa Vésuve, một vị tinh có ba vạn dân cư và là nơi nghĩ mát của những nhà giàu Lama, là hồi rất thịnh hành về phương sách bầu cử. Người ta đã tìm được những tờ quảng cáo còn giữ được nguyên vẹn tên và lời tuyên bố của

người ứng cử dân thành phố Pompei, cho chỉ đến ngày nay chúng ta được biết tới.

Vì thế, ở trên trường thành phố cổ ấy, ngày nay người ta có thể đọc nào : « Vatia là một người dân hoàn toàn »; « Proclinus là người rất chính trực », hay « Photin là một người rất tốt ».

Người ta cũng có thể tìm thấy những lời hứa hẹn đẹp đẽ mà người ứng cử có óc sáng kiến Proclinus đã dùng để khiến các bảo vệ bỏ phiếu cho mình. Ông đã gián lên trường câu này : « Hỡi khách qua đường, hãy bỏ phiếu cho Proclinus, mai kia chúng sẽ bỏ phiếu lại cho người ».

Ta coi đấy thì hai mươi thế kỷ nay không có gì thay đổi; người ứng cử khôn khéo nhất vẫn là người hứa hẹn nhiều nhất.

**Trái đất là chỗ phát
nguyên ra sức làm
chuyên động máy móc**

KHÍ làm một công việc nặng nhọc thì dùng máy thay vào chân tay tưởng dễ chịu biết ngần nào : vừa đỡ nhọc vừa nhanh hơn. Duy có một điều bất tiện là máy đắt tiền. Nhưng nếu lợi dụng được những sức mạnh thiên nhiên thì còn gì bằng vì không phí tiền gì.

Người ta đã dùng sức nước, sức gió, sức sóng, vẫn vẫn đề chuyên động máy móc. Nhưng một nhà thông thái ở Luxembourg (Đức) định dùng một sức mạnh mà tới nay chưa ai nghĩ tới. Ông cần cử vào chỗ một vật cân nhẹ hơn khi mặt trời ở phía bên kia, dưới chân ta. Sự khác nhau ấy không lớn lao gì nên nhà thông thái chỉ định lợi dụng để chuyên động một cái máy rất tinh tế (sensible), và như thế, tưởng tưởng hình như máy tự quay lấy một mình, không gì lại vào đâu.

Đấy là một trò chơi của nhà khoa học, những không thì tôi có biết đâu, và cả các bạn nữa, rằng cũng một vật mà nửa đêm cân nặng hơn giữa trưa.

(Pierrol)

Mạnh Hùng dịch

« Nhồi » cây

MUỐN cho gà vịt chóng béo, người ta thường nhồi cơm và thức ăn cho chúng ăn.

Vừa rồi, nhiều nhà thông thái canh nông mới tìm được cách « nhồi » những cây « gây côm ».

Người ta đục một lỗ nhỏ ở thân cây, độ 5 li tây, cắm ống thủy tinh vào và giữ cho ống khỏi chảy ra bằng một chiếc vòng nhỏ bằng cao su. Rồi, người ta tiêm vào trong thân cây một chất lỏng có trong phate de potasse, phân trộn với đất khi (urée) và nhiều chất bổ khác.

Người ta đã theo những cách trên đây, làm thử vào những cây táo nhỏ, và đã được nhiều kết quả đáng chú ý.

(Mickey)

Đào Khánh dịch

— Xin có cử gán hoa cho.

n tương gọi là tương tự. sau yêu tăng vẻ đẹp cho gia đình mới, người nam nữ dù bạc ác, tăng lo đến đầu cũng trở nên tình cảm hơn hẳn người khác dù vô lương thối đức thế nào cũng sẽ đồng cảm tương đương làm cho tâm hồn người đó bị là thân giao cách cảm lực. Người chiến thắng bị người không khác chi một bộ máy vô tuyến lại điện vô cùng vậy là tin đản đó, Lương tiên sinh có hai phép: Trưng đảng pháp và pháp hộ mệnh cho mọi người. Siân đảng pháp rất thần diệu, hoặc có gia đình rất nhưng vì cảnh ngộ, bạn cần kết để quen biết hay chữa cơn bất, hoặc bạn cần cho cha mẹ, vợ con, yêu mến cần tâm, chiều ban mọi điều sẽ thích thì ban cho chữ tốt khi lại nhà người bạn số cầu. Trưng thấy mặt mọi người đều cho quý mến ban rất nhiệt liệt, ai cũng vui lòng nghe theo cách làm thì pháp ứng dụng vào ai thì rất kỳ diệu. Nhưng pháp và Siân đảng pháp thì hành cùng một lúc theo cách Song pháp pháp người yên và thân quyền đã báo họ lợi xuống cho tình nghĩa. Không dùng pháp tấn về chống người được chúng thân của mọi người, trai, gái, già, trẻ, đảng pháp trước vì, đám thân, hàng ngày ban nư bi-kích tới ác, từ từ, đảng thân trưng 1 Người đời khỉe chỉ những thuyên nhỏ bé, đám biệt bao? Nhưng có búa y khác chỉ có pháp phạt mà phân biệt, chia sẻ tài tin, gia đình tan nát, bạn sẽ cần pháp đản từ từ. Chúng tôi đã tiếp được nhiều tờ tị và lời khuyên

của các bậc trí thức tân-hào Tây, Nam, khách đã biết dùng từ lên, vậy trích đăng lại theo của M. Martial Berthelot- ingénieur, Parc Joséphine à Tam Đảo (Yên-Vinh) kỹ-sư đã viết long cho trình đảng : « Bị tăng là tăng trong tư tưởng những bất-yếu này là những phép thần kỳ không nghĩ hoặc chỉ nữa. Các bạn vô giá, những phép đó cho chúng ta biết chân bản phúc ở đời, nó thảo đữ bao nhiêu khổ tâm, tội ác, quyền sinh. *« Les philtres, élixirs merveilleux dans les spéculations sont sans doute des moyens de génie, Trésors inestimables, ils nous ont permis de goûter le vrai bonheur de la vie en déchargeant bien des maux de l'âme, des crimes, des suicides. Là, tout le sens de la charité. »* Truyền giấy rất rõ ràng chỉ một lần là hoàn toàn làm được. Hiệu lực rất lâu bền. Những phép này chúng tôi đã tiếp được nhiều tờ tị và gửi khen Trưng đảng pháp 3p00. Siân đảng pháp 6p00. Người Tây, quan trường phủ họ trả góp đôi, Người ao đảng Trưng đảng 2p00 Siân đảng 5p00: Chúng tôi có phép thần kỳ là lòng : phép trừ ác thứ họ báo bằng thân chí nào được. Chúng tôi không sai một). Loại hồ báo tình khôn lẩn, đi săn rất nguy hiểm, đánh thuốc độc không khi nào được. Chúng tôi tận tâm chú vào con lợn con chó sống, đem thuốc chữa rưng rừ. Hồ báo thấy và sống, liên thit, nhưng sẽ bị chết. Chúng tôi đi giải 6000p tăng, ai không tin thân học đầu trí với chúng tôi là không có phép là lung đó. Được cuộc thân 6000p, thus chỉ trả 3000p. Thí nghiệm sắc nhiệm. Làm tờ cam kết tại phòng luật sư. Mọi người đầu trí, nên viết thư.

THỀ LỆ HỌC PHÉP. — Gửi recommend tên mình và mandat số tiền hàng phép muốn học đến người Quân lý. Trong tư hừa hừa ta một số tiền (tuy làm người học) sau khi đã được toàn tâm đầu tư. Sẽ trích một nửa giúp các hội phước. Ban nào có điều chi muốn hỏi và muốn đỡ công chờ đợi thì viết rõ trong thư : « Các hội tôi thế này... tôi muốn thế này... » Lương tình sinh xem xét, nếu ứng dụng trong trường hợp đó, xin gửi phép còn remboursement tên tôi tới... ở tại... Các hội điều chỉ, gửi bi tem trả lời, gửi còn remboursement thêm 0p20 cuộc phí. Người học muốn phép gửi recommend, đính thêm 0p20 tem. Bua yên này ứng dụng vào hết mọi trường hợp và ai tình.

Thư từ và mandat viết tên người Quân lý

M. ĐỨC, professeur — Villa des Roses, Yên-Kê Phủ-Lũ — Youkin

MẠNH HÙNG, THỀ LỆ

THOAT LY

TRUYỆN DÀI của KHÁI-HÙNG

(Tiếp theo)

NGOẠI việc bóc thur, người ta còn ca tụng cái tài gọi chuyện của ông chủ nữa: khi nghe ông ta tỏ ra người không khát yêu nước thương dân, hay thốt ra những chữ quá mạnh mẽ chê bai các quan Pháp ở xứ thuộc địa, thì người khôn ngoan phải coi chừng mà đề mặc ông ta nói cho sướng miệng. Nếu không, những câu trả lời của mình sẽ bị ông ta ghi chép liền.

Nhưng ông ta có một nhược điểm: thích ăn, ăn tiệc. Mời ông ta ăn luôn, uống luôn, hút luôn thì ông ta cũng chăm chú cho mình, khi mình phạm điều gì mà ông ta không thể không ghi vào « sổ đen » được. Hơn nữa, ông ta sẽ tìm dịp để nói tốt mình với quan đại. Đã có nhiều người nhờ ông ta mà tên được xóa trên sổ « đoạn trường » của tòa đại lý. Những người ấy, ta có thể đoán biết rằng đã tiêu thụ có hàng tá sâm banh của chủ « An thái » để thiết cơm tiệc « quan chủ ».

Đổi với ông phán, ông chủ giấy thép vẫn bằng mặt mà chẳng

bằng lòng. Ông ta biết ông phán ghét ông ta, và thường tỏ ý khinh ông ta nữa, khinh không phải vì cái tài mật thâm, nhưng vì cái thói ăn của ông ta. Còn bà phán thì cũng chẳng ưa gì ông ta. Bà thấy mỗi khi ông ta đến chơi nhà, hộp thuốc là « ang-lê » của chồng lại khuyết thêm một chỗ hồng lớn. Bà lấy thế làm tức lắm và đã có lần bà nói ra lời:

— Ông chủ để không một phút nào không hút thuốc là đây nhĩ? Nhất là thuốc là « ang-lê ».

Ông kia cười khi đáp:

— Vâng, nhất là thuốc là « ang-lê » của bạn.

Hôm nay, ông chủ gặp dịp báo thù. Nhưng trước khi nói một câu châm thía, ông còn ngắm ngắm ngôi hướng cái thú sắp được thốt câu ấy ra. Và ông mỉm cười, sung sướng.

— Thưa bà lớn, cô Hồng là cô thứ hai?

Bà phán vô tình, thẳng thắn trả lời:

— Vâng, cháu thứ hai.

— Để bà lớn sinh cô Hồng ở Hà-nội?

Bà đốc và vợ chồng ông phủ

đều quay cả về phía ông chủ. Bà phán đánh trống lảng, hỏi bà đốc:

— Có ăn không thì bốc, chứ?

Rồi sau một hồi lâu suy nghĩ, và có lẽ đoán biết rằng ở Ninh-giang không còn ai là gì tình cảnh nhà mình, tự nhiên bà phán trần kê lè với ông phủ, bà phủ:

— Bầm quan lớn, bà lớn, chả nói giấu gì quan lớn, bà lớn, cháu Hồng là con riêng ông phán nhà tôi đấy ạ. Nhưng tôi thương yêu cháu chẳng khác gì con đẻ, vì tôi nuôi cháu từ ngày cháu mới lên ba kia đấy ạ.

Bà phủ phỉnh:

— Thưa bà lớn, như thế thì khác gì con đẻ!

Và ông chủ giấy thép vỗ kính nhạo:

— Ô! thế mà tôi cứ tưởng... xin lỗi bà lớn nhé!

— Có gì mà ông phải xin lỗi.

Ở tình nhỏ, khi mình cung kính tôn người ta lên địa vị quan lớn, bà lớn, mà người ta cứ kéo một mình xuống hàng ông bà, đó là một cách chọc tức ghê gớm lắm, có thể gây ra cuộc cãi lộn và ẩu đả nếu hai kẻ đương đầu là hai người đàn bà trẻ tuổi hung hăng. Nhưng ông chủ giấy thép là người tốt bụng. Ông ta làm ra mặt không thèm chấp đàn bà.

Bà phán, coi như không có ông ta, vẫn kê lè với bà phủ:

— Bầm bà lớn, cháu mến tôi lắm, ạ, miễn như mẹ đẻ ấy ạ. Từ hôm bèn quan tuần xin cưới mà tôi nhận lời, cháu cứ buồn rọi ra cả ngày thôi. Cháu chỉ sợ phải xa tôi.

Ông chủ giấy thép lại chêm:

— Thưa bà lớn, thế mà bà lớn phân nghiêm khắc lắm, dạy dỗ đánh mắng luôn chứ có phải nuông con như người ta đâu.

Bà phán nguyệt dài một cái:

— Quan lớn tính, chả dạy đề nó thô bỉ hay sao?

Rồi lại quay sang phía bà phủ, tuy vẫn đề ý đến ván bài, và vẫn không bỏ một nước ăn, một nước phồng:

— Bầm bà lớn, cháu còn đại làm ả, chẳng biết một tí gì, nên ông phán nhà tôi với tôi cứ lo sợ khi về làm dâu người ta, nó không chịu đựng nổi với mẹ chồng nó. Nghe nói bà lớn tuần danh thiệp lân, kia đấy ạ.

Ông chủ giấy thép chẳng chịu bỏ qua một nhát nào:

— Thế thì cậu Tân chết, bà lớn cũng chẳng nên buồn lắm, thêm ốm người ra.

Bà phủ vội hỏi đề át câu khiêm nhã của ông kia:

— Thưa bà lớn, cậu ấy chết về bệnh gì thế?

Bà phán đáp, giọng nước mắt:

— Bầm bà lớn, bệnh thương hàn ạ.

Ông phủ bình phẩm:

— Bầm, bệnh sốt rét thương hàn thì khó chữa lắm. Sách thuốc ta cho là « nội thương, ngoại cảm » đấy ạ. Thuốc thành công không cứu được.

Bà đốc cãi đề tỏ rằng mình am hiểu thuốc tây:

— Làm gì mà chẳng chữa được? Cứ kiêng cơm, ăn sữa thì chẳng sao hết... Nhưng này, nằm ván rồi đấy, góp ra thời chứ! Tôi ừ một lèo, một thông, ba đồng ruồi, còn góp một đồng ruồi, đấy.

PÉTROMAX RAPID

N° 827 — 270 Bougies.

1 litre dầu đốt sáng 18 giờ

N° 828 — 200 Bougies.

1 litre dầu đốt sáng 12 giờ

N° 829 — 500 Bougies.

1 litre dầu đốt sáng 10 giờ

Đèn MANCHON kiểu mới rất tối tân

Mới phát minh tại bên ĐỨC

PÉTROMAX - RAPID N° 827 - 828 - 829

ĐỐT BẰNG DẦU LỬA.

Không cần phải dùng alcohol mà sáng như máy kiến đèn xưa. Cách đốt rất mau chóng và sáng, mỗi lần đốt, chỉ có sẵn đồng hồ, coi theo số mà bơm cho tới đúng chữ, khi bơm xong, mở khóa nơi ống hơi, chính cây quạt và chỗ si hơi là ngọn lửa hát sáng lên một cách rất mạnh, không đầy một phút đồng hồ là đã có đủ sức nóng, lúc thì mở khóa dầu là tự nhiên ngọn lửa đèn manchon bắt cháy sáng ngay. Chỉ trong một phút đồng hồ là hết song cây đèn một cách mau lẹ, không sợ chực chực khô khốc điều gì cả. Thật là một kiểu đèn vô cùng tiện lợi, chẳng còn thế nào sánh kịp. PÉTROMAX RAPID là một kiểu đèn rất lịch sự chắc chắn, máy móc đơn sơ, giản dị, không bao giờ cần chỉnh sửa gì, ai sử rồi cũng đều khen ngợi và dùng. Đèn PÉTROMAX RAPID có bảo kết luận luôn.

Đại lý độc quyền tại Hồng-Dương:

Chuyên môn bán đủ kiểu manchon và đồ phụ tùng các hiệu đèn, v. v.

N° 29 Bđ Tổng Đốc Phương CHOLON. Cochinchine

Établissements ĐAI-ICH

Vừa nói bà vừa vút xuống sập cái giấy bạc gói năm hao vào trong. Ông chủ giấy thép nói bằng lơ:

— Còn một vản cũng tờ chứ! Câu chuyện cứ như thế kéo dài cho tới khi màn cuộc tờ tòm, lúc buồn rầu, lúc vui vẻ, lúc khôi hài...

Một giờ sáng, bà phản tiễn khách ra về, trong lòng sung sướng, tuy bà thua bốn đồng rưỡi. Bà sung sướng vì đã khéo đóng cái vai từ mẫu đối với con chồng. Bà có ngờ đâu rằng mọi người đều đi guốc vào trong bụng bà, vì ở tình nhỏ, còn chuyện riêng nhà ai mà người ta không biết rõ. Đến buổi sáng, bếp lữ nấu phải nồi cháo khé, người ta còn chẳng là nữa là câu chuyện đi ghê con chồng to tát kia!

PHẦN THỨ HAI Tình yêu

I

Rời nhà bác sĩ, Hồng thuê xe về thăm nhà chị. Nàng vừa cao răng trắng nên chỉ sợ gặp người quen thì sẽ bị người ta chế riếu, tuy nàng biết rằng hàm răng trắng là một thứ trang sức rất nổi và rất hợp thời.

Nàng do dự mãi, nay vì có Nga thúc dục mới dám quả quyết, tuy đã lâu nàng vẫn ao ước, thêm muốn « cái cười sáng và tươi » của nhiều chị em bạn: Một lần đến một hiệu nhiếp ảnh quen, nàng đã cắt giấy trắng dán vào răng để có cái cười ấy trên tấm hình.

Vừa đến nhà, Hồng bước vội lên gác, lấy gương soi, mỉm cười với bóng, trong lòng hồi hộp, sung sướng.

Nhưng nàng có ngay một cảm giác buồn man mác. Nàng nhớ lại thời con theo học trong trường Nê cao đẳng tiểu học. Rời nhà trường, nàng mất hết tự do, cả những cái tự do nhỏ nhất như sự dễ dàng trắng. Vì nàng thôi học được nửa tháng, cha nàng liền a dua với người

đi ghê mà hít nằng nhuộm răng dù nàng kêu van xin cho hãy thông thả.

Không biết vì thấy nàng trẻ quá với bộ răng nga đều đặn, hay vì cho thế là chương mắt, bà phân một mực không nghe, nhuộm răng đủ điều và xui chông chửi mắng nàng thậm tệ để ép nàng nhuộm răng cho bằng được. Về sau, muốn được yên ổn, nàng phải miễn cưỡng nghe theo. Rồi buổi đầu lạ mắt, trong khuôn mặt trái soan của nàng, nàng thấy hàng răng hạt huyền cũng không xấu lắm như nàng tưởng.

Nhưng nay, nàng nhận thấy sự hơn kém rõ rệt quá. Và trái lại

về!

Nga mỉm cười:

— Đây có phải không? Cao răng trắng đẹp lắm mà lại! Có nham nhô gì đâu? Cười cho tôi xem nào.

Hồng mỉm cười lại mà cười sáng sủa ở trong miệng.

— Cười nhe răng ra kia chứ! Đây!... Đẹp thế mà mãi nay mới chịu nghe theo. Trông trẻ đi đến năm, sáu tuổi. Lương mà trông thấy thì đến tự tử mất thôi.

Hồng chau mày, cự lại bạn:

— Chị chỉ nói vậy!

— Chị còn nhớ Lương không, nhì!

Hồng ngẫm nghĩ đáp:

— Không. Lương nào thế?

— Người chúng ta gặp năm ngoái trong ngày hội sinh viên ấy mà!

Hồng như chợt nhớ ra, cười vui vẻ:

— Ô phải, cái anh chàng ném hoa giấy, mặt xấu như mặt quỷ sư.

— Thế mà nó mê tí chị đấy.

Nga thuật cho bạn nghe cái tình nhân nại la lũng của chàng thiếu niên kia. Tuần lễ nào, ít ra chàng cũng một lần đến chơi với Căn mà chàng đã làm quen, làm thân nữa.

— Trước, tôi vẫn tưởng anh chàng muốn chớp chớp với tôi. Nhưng một hôm gặp tôi, anh chàng thì thào hỏi: « Thưa cô, cô Hồng bao giờ lại lên chơi Hà-nội? »

Hồng đỏ mặt lên cự:

— Sao chị không máng cho nó một chập.

Nga cười:

— Sao chị bủ thế? Ở mãi nhà quê có khác! Người ta hồi thăm là một sự hân hạnh cho mình, việc gì lại máng? Hân hỏi tôi adresse chị, tôi bảo chớ có viết thư cho chị mà làm phiền chị ra vì ở nhà chị gia pháp nghiêm khắc lắm.

Hồng buồn rầu đáp:

— Cám ơn chị, quả thực thấy tôi và... người ta há khác với tôi lắm, phật từ ngày...

Hồng ứa nước mắt ngừng lại.

Nga nói gạt:

— Đã bảo đừng nghĩ đến chuyện ấy nữa!

Hồng chữa thẹn, gương cười:

— Chị bảo hẳn đừng lòi thối nữa, nhè? Thấy tôi mà bắt được thư của hẳn ta thì tôi đến chết mất.

— Hẳn ta cũng đã ở trong tình cảnh như chị... chắc tôi bảo thì hẳn hiểu ngay. Chị cứ yên lòng.

Hồng kinh ngạc:

— Tình cảnh như tôi?

— Phải. Hẳn cũng bị đi ghê làm khổ sở... Ấy chính hẳn ta kể về anh Căn và tôi như thế. Tôi dạy cùng trường với hẳn, chị ạ.

Hồng hơi cảm động:

— Hừ! gia đình nào cũng vậy, bề có vợ lẽ là y như tan nát.

(Còn nữa)

Khái Hưng

SÂM NHUNG BẠCH BỔ

Đàn ông tinh khí loãng, dương sự kém, đàn bà kinh nguyệt không đều, máu sau, là những hiện trạng của sự suy nhược trong thân thể mà nguyên nhân là tại thiếu hụt và bộ máy sinh dục có bệnh, nên đàn bà thì nên sớm không sinh ra được con cháu để khai thông kinh huyết, đàn ông thì dịch hoàn không chế tạo ra được tinh khí (dương không cường, nên đã có vị bác học tìm ra phép tiếp hạch của loài vật cải lão hoàn đồng cho người ta. Phương thuốc Sâm Nhung Bạch Bổ này lấy tinh chất ở sinh-dục-hạch của các loài vật rất mạnh chế luyện với sâm nhung và tinh khí đặc, đàn bà điều kinh và huyết tử ngay đến bộ máy sinh-dục của người ta làm cho trẻ lại khỏe ra như người được tiếp hạch. Đàn ông thì tráng dương và các vị thuốc linh nghiệm, nên uống vào nó dần khỏi được tất cả các bệnh do thân hư mà sinh ra khỏi được các bệnh bởi kinh nguyệt bất điều mà có. Thật là một thứ thuốc bổ xưa nay chưa từng có. Thuốc bổ này kiến hiệu ngay có thể trông thấy được, vì chỉ dùng hết một hộp đã thấy tinh đặc và kiên, huyết tốt và kinh điều an ngon miệng, ngũ yện đặc và tinh thần mình mẫn sáng khoái lạ thường.

Mỗi hộp giá 1p.00. Đàn ông dùng thứ bao sấp vàng; đàn bà dùng thứ bao sấp trắng, cách dùng thuốc có nói rõ trong đơn ở hộp thuốc.

THUỐC LẬU HỒN - KHÊ SỐ 30

Vì đi lại với người có bệnh lậu bị lây. Có khi tai mình rớt say quá, nhọc mệt quá, hay là tại người đàn bà có bệnh khi hư, có kinh nguyệt mà mình mắc bệnh đau lâu, ở trong đường tiểu tiện có mủ chảy ra, có người đi tiểu tức buốt, có người bị sưng lên, có khi ra mủ nữa, lại có người không sao cả, chỉ thấy có tí mủ chảy ra thôi, không có mủ nữa hay đã lâu dùng thuốc lậu Hồng-Khê số 30 đều khỏi cả, nhẹ chỉ vài hộp là khỏi hẳn. Thuốc dễ uống không công phạt, đi làm việc như thường, không hại sinh dục, không phạm thai, đàn bà chữa, có bệnh đông cũng khỏi. Mỗi hộp giá 0p60.

Bệnh giang-mai, phá lở phát ngoài, đau sưng rất thối, ở tai mũi mắt phát mủ đen ra mào gà hoa khế uống thuốc giang-mai Hồng-Khê số 14 nhè chỉ 2 hộp khỏi hẳn. Bệnh đờ nguy hiểm đến đầu cũng có thể cắt từ bỏ sinh dục. Không hại sinh dục, không công phạt, uống thuốc đi làm việc như thường. Bị bệnh Hè-cam (chancro) khi lở ở chỗ hiểm không thối, uống thuốc này càng mau khỏi. Mỗi hộp giá 0p60.

TÂM CẢM

TRUYỆN BÍ MẬT của THẾ LỮ

II

KHÔNG thể nào làm được!
Chính là thư của Tâm đấy. Chính là những nét chữ quen thuộc quá.

Bức thư kia không phải chỉ là những chữ viết. Đó là những lời, những lời nói thành tiếng của Tâm. Hơn nữa, tất cả tinh khí, tất cả bản sắc của tâm tình người đàn ông, mà nàng đã biết, đều rành rọt hiện trên mặt giấy.

Người thiếu phụ sớm minh lóa. Nàng như nghe thấy giọng Tâm, liếng cười gần của chàng, với nỗi cảm hờn cố nén sau những lời âu ái một cách chua cay và bình tĩnh ghê gớm.

Trong bộ áo ngủ, thân thể nàng thu nhỏ vào, da thịt se hẳn lại như để ăn năn, như để cầu cứu chút can đảm hoảng hốt của mình. Những tờ giấy nhỏ của bức thư đi kỳ se sẽ run rẩy giữa mấy ngón tay mềm trắng.

— Bức thư... của Tâm... của người đã chết...

Nàng nghĩ thế, và nàng vội búa lấy một hy vọng mong manh: nàng muốn thấy đó là một sự vô lý. Người chết, một vong hồn, mà viết thư được sao? Nhưng

mà... Không! Hằng không dám nghĩ thêm. Nàng sợ cái sự thực ác nghiệt mà linh giác nàng vừa cảm thấy và cố hết sức giữ lại cái ý tưởng yên ỏi. Không! vô lý! người chết làm gì có hồn, mà vong hồn đâu có, cũng không thể nào viết thư gửi được cho người trần gian.

Nàng không dám đọc lại, chỉ ôn lời trong thư... Sự hồ thẹn len vào sự kinh sợ. Việc của nàng, Tâm đã biết dù Tâm còn sống hay chết thực rồi. Cái cảnh tượng nàng lừa dối Tâm đêm hôm trước, nay nhắc lại quá rõ trong thư.

Mà làm thế nào biết được, thấy được? Hay là Tâm chết thực, hiện về thực.

Hằng đứng vội lên, thân trí hỗn loạn. Nàng không vẫn lại mớ tóc sỏa rối trên vai lúc tỉnh dậy, cũng không tìm hiểu xem bức thư vào đây lúc nào và bằng cách nào. Gió khuya bên ngoài rú lên một trận lớn, những tiếng lá cây sào sọc chạy dài khắp vườn một loạt, để lại sự vắng yên lạnh lẽo đẫm ướt những nước mưa. Nàng mau mau bước vào phía giường, gieo chầm người

trong đệm gối mềm và kéo ngay chân lên tới cổ. Bức thư lúc ấy Hằng để ở cái bàn con bên cạnh giường.

Có tiếng sột soạt bên chân. Hằng với tay xem. Đó là mấy tờ báo hằng ngày mà tối hôm nay lúc đi chơi về, nàng chưa kịp đọc đã buồn ngủ.

Hằng cố để tâm đến những bài trên báo, mong tìm thấy sự bình tĩnh trong các việc thường ngày.

Nàng thấy nàng trợ trợ quá. Đêm khuya to rộng quá. Thời khắc tâm tối và mạng toàn sự kinh hoàng.

Hằng lăm lăm đọc những hàng chữ in. Những trang của cuộc đời, của cuộc đời dưới ánh sáng ban ngày, nàng cô tưởng tượng ra ở các tin tức trong báo, ở các ảnh chụp, ở màu chữ, ở màu giấy. Miễn là đêm mau hết, để đến mai nàng có đủ sự minh mẫn mà nghĩ — mà hồi lộn — và hiểu những ý tứ còn ập mở trong bức thư mà nàng muốn tạm quên đi.

Một tin thời sự, ở trang đầu, bỗng dựng Hằng ngồi thẳng dậy.

NẠM XE HƠI GHÈ GỖM

Tối thư ba vừa rồi, hồi 9 giờ 15, một chiếc xe hơi số T. X. 637 đâm phải đầu loa máy chuyên xe lửa chạy Hảiphong, trên quãng đường sắt và đường đá giao nhau ở Giolam. Xe vỡ tan. Trên xe có một người: ông Văn-Tâm, 32 tuổi. Ông Tâm bị bắn ra một nơi và chết ngay tức khắc...

Đoạn dưới tường thuật trường hợp lúc tai nạn xảy ra.

Thực là rõ rệt. Hằng không được ngờ vực nữa. Tâm đã chết thực. Bài trong báo là một chứng cứ. Mà bức thư của Tâm viết, sau khi chết, là một chứng cứ độc ác hơn!

Và Tâm thực đã «về», đã trông thấy thực, đã biết cả rồi! Và khi đã biết nàng lừa dối Tâm, thì Tâm phải đã chết mới có thể bình tĩnh viết bức thư kia với những lời bề ngoài cũng có vẻ bình tĩnh như thế. Không có người đàn ông nào khác nghiệt, độc đoán và đăm đúi trong tình yêu hơn Tâm. Tâm đã chẳng mê mải ngộ cho nàng thấy sự sôi nổi của chàng rồi sao? Chàng thường bảo nàng:

«Hằng ơi, Hằng ơi... Anh mà biết mình không yêu anh như anh yêu mình thì anh khổ lắm. Mà nếu anh lại biết em không yêu anh, em yêu người khác, thì anh không muốn sống nữa, anh cũng không muốn em sống; anh ghét em, rồi anh ghét anh sau».

Hằng sung sướng, nhưng lần dần thấy sợ hãi tâm tình yêu cuồng bạo ấy. Lòng nàng không đủ sức mạnh để đón lấy cái nguồn ái ân dữ dội và sôi nổi của người đàn ông. Hằng muốn yêu mơ màng hơn, êm đềm hơn, nên đôi khi (nàng tưởng thế) muốn đi tìm sự nghỉ ngơi bên cạnh những tấm lòng vãn vãn,

Thợ may khéo của Quý Bà, Quý Cô

Coat nhà thờ lớn **MARIE** Mission Hanoi

Đã được giải nhất và bội-linh bạc về thi may đẹp ở chợ phiên Hảiphong, Huế, Hadong, Hanoi

Áo rét, manteau, pardessus, cape
nhiều kiểu tối tân 1987.

NHÀ XUẤT-SẢN LỚN

BÁN BUÔN NHIỀU
CÁC THỊ

CHEMISETTES

CHỈ CÒ
MANUFACTURER **CU GIOANH**
68-70 Rue des Eventails — Hanoi
Téléph. 525 —
MAISON FONDÉE EN 1910

NGƯỜI HẬU SÁNG

TRUYỆN NGẮN của KHẢI-HÙNG

Cái thang gác âm khò, và cầu bụi, tay vịn nhẵn bóng như lau mỡ, đưa chúng tôi tới một căn gác chật hẹp. Cái mái không trần giờ ra những xà và rui sơn đỏ hồng và hẻ ra hai khuôn cửa kính vuông nhỏ. Ánh sáng mặt trời chiếu qua đó xuống nhà dưới do một chỗ hồng hình chữ nhật, to vừa bằng cái chiếu, và có lan can vẩy chung quanh.

Tôi liếc mắt nhìn vào cái bàn vuông và cao đặt ở một xó bên lan can, để lìm khuôn mặt quen thuộc, khuôn mặt bầu bĩnh, trắng xanh, với đôi mắt hiền lành, và cặp môi đầy đặn, mà suốt mùa rét năm ngoái chúng tôi gặp một tuần lễ ít ra là một lần. Kể thì có bé cũng không lấy gì làm đẹp lắm, nhưng cô ta có một thứ nhan sắc ngày thơ rất hay hay. Và tôi ngờ rằng trong bọn khách hàng cũng có nhiều người thích đến ăn ở cái hiệu cao lầu nhỏ ấy vì có thú quỉ hơn là vì cái môn mi bô nổi tiếng khắp Hà-nội.

Hôm nay không thấy có bé ngồi sau bàn thu tiền, chúng tôi cũng hơi ngao ngán, và mỉm cười

đưa mắt nhìn nhau, cái mỉm cười rất nhiều ý nghĩa vờ vẩn. Một người nói:

— Đáng tiếc! anh

Linh sẽ mất cái thú mờ lo tiếng Tàu của anh ra.

Sự thực, mỗi lần trả tiền, Linh thường vui vẻ hỏi câu: « Kì lễ ngân, à? » Hồi để được nghe cô kia lễ phép đáp lại: « Thưa ông, bây giờ háo rớt a ». Cô ta nói tiếng Annam rất sôi, sôi như hệt người Annam tuy cha mẹ cùng là người Tàu. Nhiều khi chúng tôi đến hiệu nhằm giữa giờ ăn của gia đình chủ hiệu. Họ bày bàn bên hàng lan can ở đầu thang gác, ngay xó cửa ngăn phòng của chúng tôi, và chúng tôi rất tò mò để ý đến câu chuyện của họ. Hai vợ chồng người Tàu và ba cô con toàn nói một thứ tiếng: tiếng Annam. Có lẽ họ làm thế để gợi tình cảm của chúng tôi, nhưng ngôn ngữ họ tự nhiên quá đến nỗi lúc đó ý nghĩ của tôi không vẩn đục một chút ngờ vực còn con.

Vẫn người hầu sáng khách lại nằm ngoài mở rèm bước vào, nhưng nay anh ta gầy yếu, xanh xao và thiếu sự nhanh nhẹn vui vẻ thường có. Anh ta nề oái giải cái khăn kẻ ó xanh đỏ lên mặt bàn

kèm, rồi nhặt nhều hỏi:

— Các ông dùng gì?

Tôi lại nhắc tới câu hỏi đầu:

— Dầu mắt để tặc sắc sức màu?

Tôi chờ câu trả lời vẫn hoa của người kia. Nhưng khác hẳn mọi khi, anh hầu sáng yên lặng nhắc cái bằng giấy bia treo ở tường đưa cho tôi, và thong thả nói:

— Đây ông chọn. Muốn ăn món gì thì chọn.

Rồi hẳn lạnh lùng quay đi, để lại trên bàn cái bằng thức ăn.

— Anh hầu sáng hôm nay như người mất hồn.

— Anh phở cây chứ!

Chúng tôi phá lên cười cùng một dịp. Vì chúng tôi cũng nhớ tới hình ảnh tiền kiếp anh ta: Tôi gọi « hầu sáng, quán sủi à! » Tức thì anh ta xách cái ấm đồng đựng nước sôi vào, cười bảo tôi: « Ông dùng chứ « hầu sáng » người ta gian. Nên gọi « phở cây ».

Hôm ấy, anh ta vui vẻ quá, pha trò luôn miệng, hát cho chúng tôi nghe và dạy chúng tôi những câu tiếng Tàu ngắn và dễ. Anh ta khoe rằng lần nào tưởng lâu đến Hà-nội anh ta cũng đi coi, rồi tự trò vào ngực nói liếp:

— Phải biết, bộp lăm kia, mặc complet đi diện phở cần thân, xe đạp oách. Công tử ra phết!

Ngắm bộ quần áo chăm sóc cũn, và đôi guốc mòn hệt gót của anh

ta, một người bạn tôi mỉm cười hỏi hồn:

— Công tử ra phết mà lại đi làm hầu sáng?

— Phở cây chứ! nhưng tôi không phải phở cây đâu. Tôi thích thì làm giúp đây thôi.

Anh ta liền kể cho chúng tôi nghe vì sao cái ý tưởng lạ lùng đi làm phở cây lại nảy ra trong óc anh ta: anh ta yêu con gái chủ hiệu. Tôi cố giữ để khỏi phì cười. Thấy chúng tôi liếc mắt nhìn nhau, anh ta với cái lại cái ý tưởng ngòm của chúng tôi mà anh ta đoán biết:

— Thực thế. Chừ nếu không, khi nào tôi lại đi làm phở cây.

Giữa lúc ấy, có con gái chủ hiệu đi qua cửa phòng. Anh hầu sáng nhấp nháy một bên mắt thì thầm:

— Đây, fiancée đây!

Một người hỏi đưa:

— Tưởng « maitresse » chứ?

Anh ta nghiêm trang:

— Không, fiancée, chứ không phải maitresse.

— Váy bao giờ cưới?

— Cũng chưa biết bao giờ cưới.

Nhưng « elle » yêu tôi lắm, thương tôi lắm.

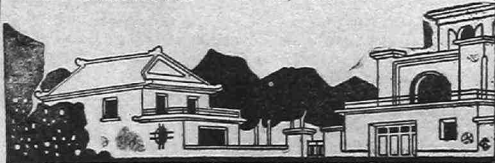
Chừng để chừng thực lời mình, anh ta thò đầu ra ngoài nói mấy câu tiếng Tàu với người thiếu nữ. Chúng tôi không ai rõ nghĩa, nhưng không nghe thấy có câu trả lời.

PHÒNG VỆ KIỀU NHÀ

NGUYỄN - BÀ - CHI (Kiến-trúc-sư)

HANOI - n° 61, Rue de Takou

HAIPHONG - n° 82, Ac d'Endhal

LANGSON Y-VIEN...mới mở...

Nhưng...có danh y người Thổ rất thâm thúy về nghề thuốc trồng nom.

CHỮA ĐÚ CÁC BỆNH

bằng các môn thuốc đường rừng rất hay, không cần nói rộng khoe phương hay thì mới biết: Tế thấp 1p20, Đản bà khí hư 1p, Đau lúc 1p. — Lậu nặng 5p. Nhẹ 3p chữa kỳ khôi thì thôi, các bệnh kể trên chỉ dùng vài bản thấy hiệu nghiệm ngay vì toàn các môn thuốc hay mà trước khi gửi đi đã thử phụ thần chú. Thuốc gửi linh hóa giao ngân, thư từ và mandat xin đề:

M. NGÔ VI THUYẾT propriétaire du

LANG-SON Y-VIEN 14 Hàng Cá - HANOI

Có môn thuốc đau bụng rất thần 5 xu một liều.

Bữa ấy, anh hầu sáng thể
chàng tôi hỏi hào mai-que-lô, nghĩa
là khi bình rượu cạn, anh ta yên
lặng mang đi chiếc thêm vào rồi
đem lại khi bảo chúng tôi :

— Hai hào nữa đây. Nhưng
không tính tiền.

Tôi hỏi :

— Sao lại thế ?

— Anh ta giờ tay sưa :

— Không kỳ quái mà !

Có lẽ sự sung sướng bỗng bớt
trong lòng, anh ta muốn phở nó
ra bằng một sự rộng rãi. Hay anh
ta làm thế để tỏ với chúng tôi

hầu sáng xịch ấm vào, lời hỏi :

— Nay, fiancée đâu ?

Aph ja yên lặng quay đi. Tôi
thoảng nhìn thấy hai giọt lệ long
lạnh dưới đôi mi chớp mau. Và
tôi hiểu : Chắc hẳn có کیا đi lấy
chồng rồi. Thương hại anh hầu
sáng khôn nạn, chúng tôi không
ai nữ hỏi thăm tin tức để biết rõ
điều ấy.

Trong gần một giờ đồng hồ, anh
ta không nói một câu gì nữa, yên
lặng bưng thức ăn tới rồi lại yên
lặng đi như một người cảm vậy.
Tôi nhận thấy nhiều khi anh ta

người ta vui về sao được ? Chỉ có
thể thôi, chứ chẳng có ai tình, si
tình chi hết.

Câu phê bình rất đáng khiến
chúng tôi cùng cười theo.

Quả thực, mấy tuần sau đến
hiếu cao lâu, chúng tôi thấy anh
hầu sáng đã trở lại với tình vui
vẻ, nhanh nhẹn năm trước. Nước
da anh ta lại hồng hào, đôi mắt
lại tươi sáng, giọng nói lại trong
trẻo, và những câu khoác lác bóng
đũa xen lẫn với từng dịp cười
khỏi lạc lại đều đều chảy tuôn ra
từ cặp môi mỏng mảnh, lạnh tanh
như giọng suối bên sườn non.

Thì ra anh hầu sáng vẫn sung
sướng, có lẽ còn sung sướng hơn
hồi mới gặp chúng tôi.

Và cũng như hồi ấy, anh ta lại
thết chúng tôi hai hào mai-que-lô...
của chủ.

Tôi bàn khoản suy nghĩ, và nửa
khỏi hải nữa nghiêm trang, tôi
hỏi anh hầu sáng :

— Fiancée của anh đi vắng đã
về rồi, phải không ?

— Anh کیا thân nhiên đáp :

— Ý chừng ông hỏi có chi ?
Xoang ! đi lấy chồng rồi. Có em
còn còn học nữa !

Rồi hẳn xách ấm nước sôi vào
vàng bước ra khỏi phòng, như để
giữa sự cảm động lộ ra trên nét
mặt.

— Ủ ! có thể chứ !

Ai này cười vang. Và tôi nhớ ra
lúc mới tới, lời cô trông thấy ngồi
sau cái bàn uống, một cô thiếu
nữ Tàu chừng mười lăm mười
sáu tuổi, mặt xinh xắn, nhưng
còn ngây dại như mặt trẻ con...

Lúc trà liền, Linh lại được hỏi
câu tiếng Tàu :

— Kỳ tổ ngàn, à ?

Và cũng như chi, cô thủ quỹ
mới lại lễ phép đáp :

— Thưa ông, một đồng rưỡi ạ.

Khái-Hưng

Hàng nghìn thiếu phụ đi tìm
thầy bành phúc và ái tình nhờ ở
cách giản dị này. Vì thế mà các
thiếu phụ có được ơn cứu rỗi để
cứu một thiếu nữ mà đến gặp rất
yêu đương. Mỗi buổi sáng các bà
các cô nên đánh kem Tokalon
màu trắng, không có chất nhờn
để mặt và cả thời sẽ có môi sắc
sép thiên nhiên, và nhẹ thì ma
phấn đánh được đều, không để
tay thành tống. Trong kem Tokalon
(màu trắng) có chất kem thật tươi
ớt, có dầu olive, cũng là chất
chất bổ và làm cho trắng. Những
chất ấy làm mất những tàn nhang
làm cho các lỗ chân lông se lại,
chỉ trong ba ngày làm cho da
tế xấu xí đến đến cũng trở nên tươi
án, mịn màng và đẹp đẽ. Ngay hôm
ngày các bà các cô hãy nên bôi
đều dùng kem

Tokalon (không
nhờn), là thứ
dưỡng cho da dẻ
Thư kem có da
giúp cho nhiều
thiếu nữ chiếu
được thanh yêu
đương của vi
hôn phu minh.
ĐẠI-LÝ: F. Maron A Rechat et c^o
65 Boulevard Capetain - HANOI

tràng anh rề tương lai rất có quyền
thế ở trong hiệu cao lâu. Dầu sao,
lúc đứng dậy ra về, chúng tôi đôi
hai hào, anh ta vẫn không từ chối.

— Nhưng sao hôm nay hẳn
buồn rọi thế nhỉ ?

Tôi chợt nghĩ ra : « Phải rồi ! vì
vắng có à... có lẽ thế ! »

Tôi liền gọi nước sôi, và khi anh

lơ dãng, rót cả nước sôi ra bàn.
Và khi anh ta hó giả tiền, giọng
anh ta khản khản, rền rền như
tiếng khóc, trái ngược hẳn với cái
giọng trong trẻo, sang sảng như
lời ca hồi năm ngoài.

Ra đường, chúng tôi bàn chuyện
mãi về anh hầu sáng si tình. Bỗng
Linh cười bảo mọi người :

— Các anh lần rộng quá ! Ai
chủ có khi ốm. Mà khi ốm thì

Ngày Nay
TÒA SOẠN VÀ TRI SỰ
80, Đường Quan-Thánh, Hanoi
GIẤY NÓI SỐ 874

Giá báo: Một năm	Sáu tháng
Bang-dương 3p80	2p00
Pháp và thuộc địa 4.30	2.50
Ngoại quốc 7.50	4.00
Các công sở 6.00	

Mua báo kể từ 1er và 15, và
phải trả liền trước.

Giám đốc: Trần Khánh Giư

Về việc đăng quảng cáo trong
N. N., xin thương lượng với ông
Nguyễn-trung-Trạc
80 — Đường Quan Thánh, Hanoi

CẦU Ô

Cần người
Cần một người vui vẻ, khỏe
mạnh hạnh kiểm tốt, có bằng D.E.P.
S.F.I. dạy giám sát trẻ lớp nhất và
lớp nhì để đi thi bằng Sơ-học Pháp
Việt. Lương bổng trả hậu. Xin biên
thư hồi :

M. Đào Trọng Hữu
V. Lukhanh, Phủ de Thọ-xuân
Province de Thanh-hóa

Cần một cô giáo, để dạy dỗ mấy
đứa trẻ từ 4 đến 7 tuổi. Gửi thư
hồi :

Domec, Phanrang (Sud Annam).

Cần ngay một bạn có bằng thành
chung hay bằng sự phạm để trong
cơ một trường tư.

Hỏi M. Nguyễn Cát, 93 Lê quán
Duyệt, à Vinh-Yên.

Nhiều Hàng mùa thu
và mùa đông mới sang
Đủ mặt hàng tơ, lụa, len dạ
áo và manteaux đủ các kiểu,
các màu rất nhã và hợp-thời
Nhưng toàn tơ tuyệt đẹp
Hàng tây hàng ta và hàng
nội hóa.

CÓ BÁN ĐÚ LEN, GIÀ,
ĐÈ MÂY QUẦN ÁO TÂY.
Xin mời đến xem mẫu hàng.
Viết thư thương lượng cho

MAI-ĐỀ
26, Phố hàng Đường
HANOI

NGAY MỚI

TRUYỆN DÀI của THẠCH LAM

(Tiếp theo)

SUỐT cả một đêm qua, nàng đã thức trông con. Trong cái tĩnh mịch của ban đêm, bao nhiêu ý băn khoăn đến ám ảnh nàng. Trinh nhớ lại tất cả quãng đời từ khi mới lấy nhau. Những ngày sung sướng hình như đã xa xăm lắm. Trinh chỉ thấy rõ rệt những hình ảnh buồn rầu gần đây, những lúc hai vợ chồng giận nhau, những buổi khóc thăm của nàng một mình bên ngọn đèn.

Tiếng Mai khóc làm nàng sực tỉnh. Nàng đưa tay vén lại mái tóc như để sửa đuôi những ý nghĩ khó chịu, rồi ãm con vào lòng. Mai ôm chặt lấy mẹ, đôi bú. Trong mấy ngày, đứa bé đã gây hấn đi. Không phải là đứa trẻ hồng hào và mũm mĩm vẫn tươi cười và đùa nghịch như mọi khi, Mai trông yếu ớt và nhỏ bé lại. Thấy con như thế, Trinh không cầm được lòng thương. Vậy mà Trường không sẵn lòng đi đến, cứ để mặc cho nàng trông nom lại.

Trinh bỗng thấy ao ước một sự hy sinh gì để con nàng được chăm chút hơn. Nàng muốn chịu khổ sở, chịu đau đớn cho Mai được sung sướng. Một ý tưởng rời bỏ cái nhà này, trở về An-lâm sống cái đời đơn sơ như trước, thoáng qua trong trí nghĩ nàng. Trinh không muốn cho Trường phải khổ chịu vì mình nữa. Nàng chỉ nghĩ đến cách làm cho chàng được vui lòng, còn về phần nàng, Trinh sẵn sàng chịu cái cảnh nghèo nàn. Nàng đã quen với cái nghèo rồi.

Vụ em ở dưới nhà lên bưng bát thuốc để trên bàn, gọi nàng:

— Thưa, thuốc đây, mẹ cho em uống.

Trinh nâng con dậy, đưa bát thuốc ra trước mặt. Thuốc đắng, Mai không chịu uống, bắt tay mẹ rồi rẩy rụa khóc. Trinh âu yếm dỗ:

— Uống đi con, chóng ngoan. Uống cho khỏi sốt.

Nàng nói dối:

— Con chịu khó uống đi, rồi cậu về cậu mua bánh cho con nhé...

Nhưng Trinh ngừng lại. Nàng chua xót vì đã phải nói dối con. Đã mấy hôm nay, Trường không về tới nhà nữa. Nàng thấy nước

mắt tràn lên mi, vội ôm Mai vào lòng, sờ lên trán đứa bé:

— Con tôi còn sốt quá.

Ngoài kia, ngày đã về chiều. Trinh nghe thấy trong các gian nhà bên cạnh, tiếng cười nói của những người đi làm về, và tiếng mâm bát sửa soạn làm cơm. Càng về tối, gió lại càng lạnh lẽo thêm.

Người vú em bỗng hỏi vú vợ:

— Không biết cậu con đi đâu mẹ nhỉ? Em ốm mà cậu cũng không về.

Thấy Trinh yên lặng không trả lời, vú em kể thêm:

— Con bác Hai ở dưới nhà cũng sốt đấy. Bác ta thương con đau đẽ; đi làm về một cái là chạy đến sờ sờ đứa bé ngay. Bác Hai gái chả phải làm gì sát cả.

Trinh chép miệng, và tự thấy mình ao ước cái cảnh tâm thường ấy:

— Vợ chồng người ta như thế mà sướng. Tuy nghèo khổ nhưng lúc nào cũng hòa hợp vui vẻ. Chẳng như nhà mình...

Trinh thôi nói, không đi hết ý nghĩ của nàng. Và em thấy gọi đến cái việc buồn trong nhà, bèn nói lảng sang chuyện khác:

già mà vẫn còn phải xuôi ngược buôn bán để nuôi Bích ăn học. Trước kia, ngày còn ở An-lâm, nàng vẫn giúp đỡ mẹ; hai mẹ con làm lụng tui vất vả, nhưng vui sướng có nhau. Bây giờ thì không ai giúp đỡ nữa.

Trinh tưởng tượng những buổi sớm trời còn tối, sương ướt và gió rét, mẹ nàng đã phải trở dậy để đi càn gạo bên kia sông. Không biết em Bích có chịu khổ ra sao lấy nước lạnh để pha trà cho mẹ uống trước khi đi không? Trinh nhớ lại những buổi sáng ấy, cái cảm giác của nước lạnh cần vào tay, ngọn lửa ấm áp trong chiếc hỏa lò và cái tiếng reo vui của nước sôi. Bên cạnh ngọn đèn, nàng và mẹ ngồi uống chè nóng, và sửa soạn để đi càn gạo.

Nàng nhớ cái mái tóc đã bạc phơ của mẹ, và hai bàn tay gầy nhỏ và rần reo. Hình ảnh của người mẹ già nua hiện từ lại hiện ra trước mắt Trinh như một cái gì sáng lạng, có bao nhiêu tha thứ và yêu mến.

CHƯƠNG IX

— Đã lâu nay, sao bà không lên chơi, hở mẹ?

— Ủ nbi. Tôi quên khuấy đi mất. Để phải gửi giấy về mời mẹ tôi lên đây ít lâu mới được.

— Chắc bà còn bận buôn bán hẳn. Giạ này ngày mùa.

Ngồi đến mẹ, Trinh động lòng thương. Từ khi nàng đi lấy chồng, Trinh ít có dịp về thăm mẹ và em, mà bà Nhi cũng không mấy khi đến chơi nhà nàng. Vì mỗi khi đến thấy Trường gặt gồng và hình như có ý không muốn tiếp, nên bà không ở lâu.

Trinh thở dài, buồn cho mẹ đã

Đã mấy hôm nay, Trường bận khoán và khổ chịu. Nhưng không phải chàng bận khần về những theme muốn giàng sang ăn bắp trong lòng chàng nữa. Trường bận khoán vì cảm thấy mình đã nhỏ nhen và vô lý quá trong khi đối với vợ. Cuộc cãi nhau hôm trước làm cho chàng hối hận, và Trường thấy trong lòng cảm động và ứa nước mắt mỗi khi nghĩ đến.

Chàng nhớ đến cái dáng điệu của Trinh, cái vẻ tình nghịch trong mắt nàng, khi nàng nằm xuống giường để đợi chàng về.

Si vous voulez

Bien manger
Bien dormir
Être tranquilles

Descendez à

l'Hôtel de la Paix à Hanoi

Vous apprécierez sa bonne cuisine,
ses chambres dans Pavillons
entourés de jardins, ses prix modérés.

Le meilleur accueil est réservé
à la Bourgeoisie Annamite

Charles Guillot - Propriétaire - Tél. n° 48

Đang thương! Trinh đã tưởng lầm vui lòng chàng với đôi chiếc mơi mua, nằng đem giải cần thân trên chiếc giường hai người nằm. Trong cái cử chỉ trẻ thơ ấy, Trường nhận thấy bao nhiêu âu yếm đối với chàng; lòng chàng cảm động khi nghĩ đến cái ước mong giản dị, và chân thật của Trinh, cái ước mong một gia đình ấm áp trong sự thanh bình. Nàng đã quen với cái nghèo nàn đi rồi và không thấy khó chịu vì đâu nữa.

Trường nghĩ đến cô gái chất phác ở An-lâm, đến cái tình trong sạch đã giằng buộc hai người. Chính chàng đã đem những cái bản khoán của mình đến làm lay động lòng yêu của Trinh, bình tĩnh như mặt nước hồ sâu. Trường thấy bao nhiêu lỗi đều về phía mình cả. Nhưng chàng mới cảm thấy lơ mơ như thế.

Chàng không muốn tự suy xét mình hơn nữa. Cũng như người có khuôn mặt xấu không muốn nhìn luôn vào trong gương, Trường không muốn nghĩ lần về cái tâm trạng của mình. Chàng tìm cách cho quên đi, và tránh không về nhà để khỏi phải nhắc lại những hành vi nhỏ nhen ấy. Luôn mấy hôm nay, Trường đi chơi bời với các chúng bạn, song những cuộc vui chơi ấy chỉ để lại trong tâm hồn chàng một cái dư vị chua chát thém.

Hôm nay ở sở ra, Trường đi lần vào trong đám người cùc đi làm về như chàng. Trời đã gần tối, buổi chiều lạnh và âm uớt dè nặng trên tâm hồn. Trường nhớ lại không biết bao nhiêu buổi chiều buồn bã như buổi chiều này, chàng cũng đi làm về, trong lòng chán nản và

bực tức vì cái nghèo nàn của mình.

Trường nhìn vào một cửa hàng xem đồng hồ. Đã hơn bảy giờ rồi. Chắc bây giờ Trinh đang mong đợi chàng ở nhà. Trường nghĩ đến đứa con ốm, đến nỗi lo sợ của vợ. Một tấm lòng thương sẽ rung động trong lòng chàng. Trường ráo bước đi mau, chỉ muốn về ngay tới nhà để an ủi

trông thấy đôi mắt đầy ý oán trách của Trinh, và cái vẻ ồm yêu của đứa con Tự nhiên Trường không muốn trở về nhà nữa. Chàng tự mình thấy xấu hổ cho mình.

Trường quay ra phía bờ sông. Con đường vắng dưới ánh sáng đèn trông buồn rầu trợ trợ. Qua đê, quãng không tối đen như mực, thắm thắm và rộng rãi.

Nhưng Trường thấy hơi gió thoảng lại, lạnh như đã qua chỗ khoáng rộng trên m à t sông. V à trong lòng chàng, chàng cũng cảm thấy t r ê n c á i đêm tối i c u a n h ù n g h a m muốn nhỏ nhen, thoảng qua từ chỗ sâu xa tận tâm hồn đưa lại, một tình cảm mát mẻ, và yên dươ ng, n h u hương thơm của những ng à y tươi sáng đã lâu khi hai người mới biết nhau.

Trường theo phố bờ sông, rẽ đến vườn hoa bằng Đậu. Chàng sục nhớ đến Quang, m ộ t người bạn cũ, đã dặn chàng đến chơi ở phố này. Quang cùng học với chàng ngày còn nhỏ ở An-lâm. Nhà cũng nghèo như nhà chàng, Quang với Trường là hai anh em bạn thân nhất trong lớp học. Nhưng từ khi Trường lên Hanoi, chàng không được gặp

nữa. Mãi tối chủ nhật trước, Trường đương đi vợ vào ở giữa phố, bỗng có người đến vỗ vai:

— Trường đấy à?

Trường quay lại, thấy trước mặt mình một người thấp bé, ăn mặc sang trọng mà chẳng ngờ quen. Chàng chưa kịp hỏi, người kia đã nói:

— Quang đây mà. Quên tôi rồi à?

Lúc bấy giờ Trường mới nhận ra người bạn cũ. Chàng yên lặng ngạc nhiên nhìn Quang từ đầu đến chân. Người bạn bấy giờ đã thay đổi: không phải Quang gầy gò và ăn mặc lôi thôi ngày trước nữa. Trường chỉ thấy một người ăn mặc sang trọng, vẻ mặt mãn nguyện và kiêu ngạo.

— Bấy giờ anh làm gì? Mà đi lang thang thế?

Giọng nói tự phụ của Quang làm Trường sinh ghét. Chàng điềm đạm lại, trả lời vờ vẩn:

— Vẫn làm như thường. Còn anh?

Một cái cười rộng rãi làm toét miệng, Quang nói bô bô:

— Kia, anh không biết à? Tôi hiện làm chủ một hãng buôn lớn ở đây, ai cũng nghe tiếng cả.

Trường không đáp. Chàng tự thấy ngỡ ngàng, không biết nói gì. Hai người yên lặng đứng nhìn nhau một phút.

Rồi Quang gạt tay bắt tay Trường, lay mạnh và nói:

— «Thôi, anh đi. Độ này tôi bận lắm». Lúc Trường quay đi, Quang nói với: «hôm nào anh lại chơi, nhà tôi ở phố hàng Đậu».

(Còn nữa)

Thạch Lam

Sữa **NESTLÉ**
Hiệu con Chim

SỨC MẠNH CỦA TRẺ CON
BAO THẦU CHO CHÍNH PHỦ PHÁP

ĐỘC QUYỀN BÀN: cho các nhà thương, các nhà hộ-sinh và các nhà thương binh, v. v. ở Trung-kỳ, Bắc-kỳ và Cao-Mên.

— N. V. H. H. C. —

MUÔN-ĐẸP
chỉ nên dùng
LAIT DE BEAUTÉ
FORVIL VÀ
SAVON DE BEAUTÉ

FORVIL

Bại Lý

Độc quyền

COMPTOIR COMMERCIAL
59 RUE DU CHANVRE HANOI

AN-THAI

GRANDE FABRIQUE DE POUSSÉ-PUSSE
2, Rue de Nguyen-trung-Hiep
HANOI

??? 1936
XE KIỀU MỚI

Góp khi gió kèp mưa dạn,
Dùng xe "AN THAI" chẳng
cần có gì.

Cơ bán đủ cả: Vải, Săm, Lốp
và đồ phụ tùng xe tay.

Đã có bán

Tình Mộng

TẬP TRUYỀN ĐẪU

của

TÔ-NGỌC-NGA

Giá 0\$25

Rentrée des classes

Vous trouvez à l'IDEO tous les articles
scolaires nécessaires à vos enfants

Articles de bonne qualité leur donnant le goût au travail.

Articles « RÉCLAME » vous permettant de faire des économies :

Cahier de brouillon « RÉCLAME » 100 pages	0p09
Boîte de 100 copies doubles, beau papier	1.09
Ramotte de 100 — quadrillé multiple	0.70
Plumier laqué, couvercle chrome	0.90
Compas s/panoptics : 15 et 4 pièces	0.65 à 0.35
— plats nickelé réversible double usage	1.00
— plats nickelé en pochette :	3.10 - 1.63 à 0.98
Necessaire scolaire 4 pièces pochette cuir	0.40

Catalogue des articles scolaires sur demande

L.I.D.E.O. PAPETERIE - LIBRAIRIE

HANOI - HAIPHONG

Các Ngài mua buôn hay mua lẻ các thứ pull'over,
maillot, chemisette v. v., xin đòi cho được áo
có dấu hiệu Cécé mấy thật là hàng tốt vì những áo
Cécé làm tại chính hiệu dệt CỤ CHUNG, một
hiệu có tiếng là làm hàng kỹ và tốt

CỤ CHUNG

100, Rue du Coton — HANOI

Hỡi ai... muốn tìm chân Hạnh-phúc, chân Ai-tình....

Hãy hỏi Mtre Khanhson, một nhà tiên tri trẻ tuổi học rất thâm thúy về khoa bói tân thời, chỉ cần một chữ ký và tuổi mà có thể vạch ra những sự rất bí hiểm ở trong đời ta.

Vấn hay việc ta biết, nhưng chỉ biết cái đã qua còn những điều sắp tới thì lấy ai là người chỉ dẫn minh bạch...

Đấy xin giới thiệu với bà con ông Khanhson là một nhà chuyên môn nói những sự tương lai sắp xảy ra trong đời mình, nhưng cho được chắc chắn rằng ông là người có tài thì ông hãy nói cho ta biết những việc đã xảy ra trong đời ta từ trước rồi ông nói những việc sắp xảy ra rất gần cho ta thì nghiệm vì trước có dùng thì sau mới thực.

Thư từ và mandat

xin đề :

Mtre KHA N. SON

36 Rue Jamber — Hanoi

Sáng : 8 giờ đến 11 giờ

Chiều : 3 giờ đến 6 giờ

Nhà Me Khanhson lúc nào cũng rộn rập các bà Đầm đến xem

Xin nhớ gửi chữ ký tự tay mình ký (ký lâu cũng được) tuổi và tên mình. Trong 7 hôm sẽ nhận được một bản số có đủ cả các cung: thân thế mình, công ăn việc làm, con cái và vợ con, linh duyên và vận hạn, bệnh tật và mồ mã, làm cách nào biết lòng người yêu, làm cách nào mua số cho chúng. Mtre Khanhson không dùng bùa yêu phép thánh nhưng có thể cho ta hay những điều kiện rất nhân đạo hợp với tư cách mình để chiêm trái tim của người khác.

Cần ngay 2 người thạo chữ tây để làm traducteur và interprète, xin đến lên nhà hỏi, đừng viết thư.

7 hào một quẻ, xin
gửi ngân-phiếu, nếu
trả tiền bằng tem
thì nên gửi thư bảo
dảm cho khỏi mất.

Chỉ nên hút xì gà và thuốc

MÉLIA

Vì thuốc lá này đều chế-tạo ở Alger cả

Thuốc MÉLIA

BA NGÔI SAO

5 xu một gói 20 điều

AGENTS GÉNÉRAUX :

L. Rondon & Co L^{re} — 18 Bd Đông Khanh Hanoi

TAM TINH HẢI CẦU BỒ THẬN HOÀN

TRỊ TUYỆT MỘNG-TINH, DI-TINH, HOẠT-TINH

Muốn cho thân thể được tráng kiện, trẻ ra biết cách vệ sinh, cần phải giữ gìn tạng tạng : Tâm-Cao, Cở, Phế, Thận, và Tam-Bảo là : Tinh-khí, Thủy cho điều hòa. Đây tôi nói về Tinh là một môn báu nhất trong Tam-Bảo là Tinh-khí của người. Nếu tinh khí được đầy đủ thì mọi sinh con nối hậu được, còn nếu tinh-khí hao tổn thì đời người chắc phải thất bại. Hiện thời nước Việt-Nam ta, về phe nam-tử, thanh-niên nhiều người mắc phải ba chứng bệnh về Tinh-khí, làm cho sự sống chẳng có gì vui, mà lại có thể nguy đến tính mệnh ấy là bệnh Mộng-tinh, Di-tinh và Hoạt-tinh.

- I. — Nằm chiêm bao thấy giao cấu cùng đàn bà rồi tinh-khí xuất ra, là Mộng-tinh. Vì như bình đầy nước mà tràn ra là bệch nhẹ.
- II. — Lúc đang ngủ nằm chiêm bao, mà tinh-khí xuất ra, khi thức dậy mới biết trong mình bồn-bồn, tay chân nhức mỏi là Di-tinh. Vì như bình nước nghiêng mà chảy ra là bệch nặng.
- III. — Bất luận ngày đêm tinh-khí cũng xuất ra là hoạt-tinh. Hoặc thấy gái đồng sàng đực, hoặc khi mới lại gần đàn bà mà tinh-khí cũng xuất ra ; hoặc khi đại, tiểu tiện rỏ mạnh tinh-khí cũng rỉ ra là hoạt-tinh, vì như bình nước thủng đáy, ấy là bệch cái hiểm nghèo, và rất khó trị.

Nguyên nhân của ba chứng tôi kể trên đây có 3 điều :

- A) Bởi thọ bẩm tiên-thiên bất túc, mà hậu-thiên lại thất nghi tuổi còn nhỏ mà quá u sác dục, quân hòa động lưỡng hỏa tủy mà sinh ra.
- B) Bởi lúc tuổi còn nhỏ, sức lực mạnh mẽ, tham điều sác dục, tâm trí còn non, không tự chủ được mình nên chơi cách « thả-dám » làm cho ngọc quan lớn mà sinh rau.
- C) Bởi người bị bệnh lậu độc, uống thuốc công kích, phát đạt và thông lợi tiền tiền nhiều, làm cho thận thủy suy, ngọc-quan lớn mà sinh rau.

Người mắc phải ba chứng trên đây thì thường đau thất ngưng, nước tiểu vàng, từ chi bất hoà, trong mình mệt mỏi, áo quần chẳng được, hình vóc tiêu tụy, gương mặt xanh xao càng ngày càng ốm. Nếu không điều trị cho dứt, dễ lâu ngày thủy suy hỏa thịnh, hỏa bốc lên đốt tim và phổi, làm cho tim nóng phổi yếu, hồi hộp và rạo rạo trong ngực, mà sinh ra ho, ho lâu ngày, động tim và phổi thì phải ho ra máu, lúc ấy bệnh thì hiểm nghèo. Vì vậy, bấy lâu nay, tôi hết sức : đôn tâm khảo cứu, nhờ sự lịch trí, kinh nghiệm mới chế ra được thứ thuốc này, khác hơn các thứ thuốc bổ thận khác tên là TAM-TINH HẢI-CẦU BỒ THẬN HOÀN, tiêu trừ được 3 chứng bệnh ngặt nghèo ấy, và xin giải rõ dưới đây :

- 1) Người mắc phải bệnh Mộng-tinh, Di-tinh và Hoạt-tinh, uống thuốc này vào, thấy hiện nghiệm như thần, nếu trường phục thì dứt tuyệt mà lại dưỡng tâm, thanh phế, bổ thận, bồi tinh, bình phục sức lại. 2) Người thận suy, tinh hàn, tinh khí loãng, ngọc quan yếu, sự tinh dục không được lâu, có vợ lâu mà không con cái, uống thuốc này bổ thận bồi tinh, tráng ngọc-quan, cứu chữa bất quyền, tiên-tinh trực xạ từ-cung mới có thể kết tử nhâm thần sinh con nối hậu. 3) Người bởi tư sác quá độ, hao tổn tinh thần thận suy, tinh kiệt, dương hoải, kiến sắc diện hoa, uống thuốc này thì bổ thần tráng dương, điều tinh ich chí. 4) Người bởi lao tâm, thận suy, đau thất ngưng lưng, tay chân nhức mỏi, tâm thận bất giao, thủy hỏa bất tề, đêm thường tiểu tiện, da mặt ám đen ù tai, mắt không tỏ, tối tâm mặt mày, chân rạo sừng như, uống thuốc này, gương mặt trở nên tươi tốt. Sự tinh nghiệm không thể kể hết, xin đồng bào uống thử thì biết những lời tôi nói không sai.

LƯU Ý — Người không mắc mấy chứng kể trên đây, muốn cho trong mình được mạnh thêm sức lực, uống thuốc này vào càng thấy hiện nghiệm bội phần. Giá mỗi hộp (5 viên) . . . 1p00

Vỏ Văn Văn Dược Phòng Thudamot

CHI CƯỚC : Hanoi, 86, Rue du Colon — Halphong, 75 Paul Doumer — Hadong 27, Bd de la République — Saigon, 229, Rue d'Espagne
Haiduong, — Maréchal Joffre — Huế, 87 Paul Bert — Tourane, Avenue du Musée

Các bà các cô nên chọn hàng mà dùng

HÀNG THẬT TỐT, THẬT ĐẸP
CHỈ CÓ MÃY THỨ NÀY:

lụa AlberetVILLE
sơ-lanh RhodiaVILLE
nhưng HỘP VÀNG
hang len KIKO

Chỉ có bán tại các
cửa hàng Bonbonnet
và mang hiệu lớn
ở Hanoi:
MAI-ĐỀ
ĐẠI-ICH
HÀNG ĐƯƠNG
V...V...

VELOURS
hộp vàng